Dit document vormt slechts een documentatiehulpmiddel en verschijnt buiten de verantwoordelijkheid van de instellingen

►**B**

VERORDENING (EG) Nr. 74/2004 VAN DE RAAD

van 13 januari 2004

tot instelling van een definitief compenserend recht op katoenhoudend beddenlinnen uit India

(PB L 12 van 17.1.2004, blz. 1)

Gewijzigd bij:

		Publicatieblad		
		nr.	blz.	datum
►**M1**	Verordening (EG) nr. 2143/2004 van de Raad van 13 december 2004	L 370	1	17.12.2004

Gerectificeerd bij:

►**C1** Rectificatie PB L 107 van 28.4.2005, blz. 44 (2143/2004)

▼B

VERORDENING (EG) Nr. 74/2004 VAN DE RAAD

van 13 januari 2004

tot instelling van een definitief compenserend recht op katoenhoudend beddenlinnen uit India

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2026/97 van de Raad van 6 oktober 1997 betreffende bescherming tegen invoer met subsidiëring uit landen die geen lid van de Europese Gemeenschap zijn ([1]), en met name op artikel 15,

Gelet op het voorstel dat door de Commissie werd ingediend na overleg met het Raadgevend Comité,

Overwegende hetgeen volgt:

A. **PROCEDURE**

1. **Inleiding**

(1) Op 18 december 2002 heeft de Commissie met een bericht („bericht van inleiding") in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* de inleiding bekendgemaakt van een antisubsidieprocedure betreffende de invoer van beddenlinnen van katoenvezels, zuiver of gemengd met synthetische of kunstmatige vezels of met vlas (waarbij vlas niet mag overheersen), gebleekt, geverfd of bedrukt, („katoenhoudend beddenlinnen") uit India ([2]) en is zij met haar onderzoek begonnen.

(2) De procedure werd ingeleid naar aanleiding van een klacht die in november 2002 was ingeleid door het „Committee of the Cotton and Allied Textile Industries of the European Communities (Eurocoton)" namens producenten die meer dan 25 % vertegenwoordigen van de EG-productie van katoenhoudend beddenlinnen. Het bij de klacht gevoegde bewijsmateriaal dat katoenhoudend beddenlinnen uit India werd gesubsidieerd en dat door de invoer van dit product aanmerkelijke schade was ontstaan werd voldoende geacht om tot de inleiding van een antisubsidieprocedure over te gaan.

(3) Voorafgaand aan de inleiding van de procedure heeft de Commissie overeenkomstig artikel 10, lid 9, van Verordening (EG) nr. 2026/97 (hierna „de basisverordening" genoemd) de Indiase overheid ervan in kennis gesteld dat zij een met bewijsmateriaal gestaafde klacht had ontvangen dat gesubsidieerd katoenhoudend beddenlinnen uit India in de Gemeenschap werd ingevoerd en dat de bedrijfstak van de Gemeenschap hierdoor aanmerkelijke schade leed. De Indiase overheid werd uitgenodigd om de in de klacht beschreven situatie toe te lichten en een voor alle partijen aanvaardbare oplossing te vinden. Dit overleg met de Indiase overheid vond plaats ten kantore van de Commissie in Brussel. De Indiase overheid kon de beweringen in de klacht niet weerleggen. De Commissie heeft nota genomen van de opmerkingen van de Indiase overheid over de klacht inzake de invoer van gesubsidieerde producten en de daaruit voortvloeiende aanmerkelijke schade voor de bedrijfstak van de Gemeenschap.

(4) De Commissie heeft de haar bekende belanghebbende producenten/exporteurs en importeurs alsmede hun organisaties, de vertegenwoordigers van India, de indiener van de klacht en

([1]) PB L 288 van 21.10.1997, blz. 1. Verordening gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1973/2002 (PB L 305 van 7.11.2002, blz. 4).

([2]) PB C 316 van 18.12.2002, blz. 10.

▼B

de overige EG-producenten, de haar bekende organisaties van producenten alsmede de haar bekende gebruikers van de inleiding van de procedure in kennis gesteld. Belanghebbenden werden in de gelegenheid gesteld om binnen de in het bericht van inleiding vermelde termijn hun standpunt schriftelijk bekend te maken en te verzoeken om te worden gehoord.

(5) Aangevoerd werd dat meer dan 45 dagen waren verstreken tussen het indienen van de klacht en de datum van inleiding van de procedure. Volgens artikel 10, lid 13, van de basisverordening wordt een klacht geacht te zijn ingediend op de eerste werkdag volgende op de dag van bezorging bij de Commissie als aangetekend poststuk of op die van afgifte van een ontvangstbewijs door de Commissie. Het ontvangstbewijs werd afgegeven op donderdag 31 oktober 2002. Daar vrijdag, 1 november, een openbare feestdag was, was de eerste daarop volgende werkdag na de dag van afgifte van het ontvangstbewijs door de Commissie maandag 4 november 2002. Daarom moet 4 november 2002 beschouwd worden als de dag waarop de klacht werd ingediend. Het bericht van inleiding werd bekendgemaakt op 18 december 2002 hetgeen duidelijk binnen de termijn van 45 dagen is na het indienen van de klacht. Het bericht van inleiding werd dus bekendgemaakt binnen de termijn van artikel 10, lid 13, van de basisverordening.

2. **Steekproeven**

STEEKPROEF VAN EXPORTEURS/PRODUCENTEN IN INDIA

Algemeen

(6) Gezien het grote aantal exporteurs in India besloot de Commissie gebruik te maken van een steekproef overeenkomstig artikel 27 van de basisverordening.

(7) Om de Commissie in staat te stellen overeenkomstig artikel 27, lid 2, van de basisverordening een steekproef samen te stellen, werden exporteurs en hun vertegenwoordigers verzocht zich binnen drie weken na de inleiding van de procedure bekend te maken en basisinformatie te verstrekken over hun export en omzet op de binnenlandse markt, een aantal specifieke subsidieregelingen en de namen en activiteiten van alle gelieerde ondernemingen. De Commissie heeft in dit verband ook contact opgenomen met de Indiase overheid.

Voorselectie van de steekproef

(8) Meer dan 80 ondernemingen die in het onderzoektijdvak katoenhoudend beddenlinnen naar de Gemeenschap hebben uitgevoerd hebben zich aangemeld. Deze ondernemingen hebben binnen de termijn van drie weken de gevraagde basisinformatie verstrekt. Met deze ondernemingen, die als medewerkende ondernemingen werden beschouwd, werd bij de selectie van de steekproef rekening gehouden. Deze ondernemingen vertegenwoordigden meer dan 90 % van de totale export van het betrokken product uit India naar de Gemeenschap.

(9) De ondernemingen die niet in de steekproef werden opgenomen werden ervan in kennis gesteld dat een eventueel compenserend recht voor hen zou worden berekend overeenkomstig artikel 15, lid 3, van de basisverordening, dat wil zeggen dat het compenserend recht voor hen niet hoger zou zijn dan het gewogen gemiddelde van de in de steekproef opgenomen ondernemingen.

(10) Ondernemingen die zich niet binnen de in het bericht van inleiding vermelde termijn hadden aangemeld werden beschouwd als niet-medewerkende ondernemingen.

▼B

Samenstelling van de steekproef

(11) De steekproef werd overeenkomstig artikel 27, lid 1, samengesteld op basis van het grootste uitvoervolume dat binnen de beschikbare tijd redelijkerwijs kon worden onderzocht. Op deze basis werden in overleg met de vertegenwoordigers van de ondernemingen, van de beroepsorganisatie van exporteurs (Texprocil) en van de Indiase overheid acht producenten/exporteurs (+ drie gelieerde ondernemingen) voor de steekproef geselecteerd. Deze steekproef vertegenwoordigde 55 % van de Indiase export van het betrokken product naar de Gemeenschap.

(12) De in de steekproef opgenomen ondernemingen die geheel aan het onderzoek medewerkten werd een eigen subsidiemarge en een individueel recht toegekend.

Individueel onderzoek van niet in de steekproef opgenomen ondernemingen

(13) 21 medewerkende ondernemingen die niet waren geselecteerd voor de steekproef hadden een verzoek ingediend voor de berekening van een individuele subsidiemarge. Hun verzoek kon, overeenkomstig artikel 27, lid 3, van de basisverordening, niet worden aanvaard omdat het aantal exporteurs zo groot was dat individuele onderzoeken te belastend zouden zijn en een tijdige voltooiing van het onderzoek zouden hebben belet. De 21 ondernemingen in kwestie werden hiervan in kennis gesteld.

STEEKPROEF VAN EG-PRODUCENTEN

(14) Gezien het grote aantal EG-producenten dat de klacht steunde maakte de Commissie overeenkomstig artikel 27 van de basisverordening in het bericht van inleiding bekend voornemens te zijn een steekproef samen te stellen van EG-producenten, uitgaande van het grootste representatieve productie- en verkoopvolume dat binnen de beschikbare tijd redelijkerwijs kon worden onderzocht. Zij verzocht de ondernemingen informatie te verstrekken over hun productie en verkoop van het betrokken product.

(15) Op basis van de ontvangen antwoorden selecteerde de Commissie vijf ondernemingen in drie lidstaten. Bij de selectie werd het productie- en verkoopvolume in aanmerking genomen dat voor de markt als het meest representatief werd beschouwd.

(16) Twee van de vijf ondernemingen, de kleinere, slaagden er niet in een volledige lijst op te stellen van alle transacties met niet-gelieerde afnemers in het onderzoektijdvak en werden derhalve beschouwd als ondernemingen die slechts gedeeltelijk medewerking verleenden.

3. **Onderzoek**

(17) Een aantal producenten/exporteurs in India alsmede EG-producenten, -consumenten en importeurs maakten hun standpunt schriftelijk bekend. Alle partijen die binnen de vastgestelde termijn een verzoek hadden ingediend om te worden gehoord en die konden aantonen dat er bijzondere redenen waren om hen te horen werden hiertoe in de gelegenheid gesteld.

(18) De vijf in de steekproef opgenomen EG-producenten, een representatieve steekproef van acht producenten/exporteurs (plus drie gelieerde ondernemingen) in India en één niet-gelieerde importeur in de Gemeenschap hebben de vragenlijst beantwoord.

(19) De Commissie heeft alle gegevens die zij voor de vaststelling van subsidie, schade, oorzakelijk verband en het belang van de Gemeenschap nodig had ingewonnen en geverifieerd. Er vonden controlebezoeken plaats bij de volgende ondernemingen:

EG-producenten:

— Bierbaum Unternehmensgruppe GmbH & Co.KG, Duitsland;

▼B

— Descamps SA, Frankrijk;

— Gabel industria tessile SpA, Italië;

— Vanderschooten SA, Frankrijk;

— Vincenzo Zucchi SpA, Italië;

Niet-gelieerde importeurs in de EG:

— Richard Haworth, Verenigd Koninkrijk;

Producenten/exporteurs in India:

— The Bombay Dyeing and Manufacturing Co., Mumbai;

— Brijmohan Purusottamdas, Mumbai;

— Divya Textiles, Mumbai;

— Jindal Worldwide Ltd, Ahmedabad (gelieerd met Texcellence Overseas);

— Mahalaxmi Exports, Ahmedabad;

— Nowrosjee Wadia & Sons, Mumbai (gelieerd met The Bombay Dyeing and Manufacturing Co.);

— N. W. Exports Limited, Mumbai (gelieerd met The Bombay Dyeing and Manufacturing Co.);

— Pasupati Fabrics, New Delhi;

— Prakash Cotton Mills Pvt., Ltd, Mumbai;

— Texcellence Overseas, Mumbai;

— Vigneshwara Exports Limited, Mumbai.

(20) Het onderzoek naar subsidiëring en schade had betrekking op de periode van 1 oktober 2001 tot en met 30 september 2002 („onderzoektijdvak"). Het onderzoek naar de trends die relevant waren voor de schadebeoordeling had betrekking op de periode van 1999 tot het eind van het onderzoektijdvak („beoordelingsperiode").

(21) Omdat eerst een aantal aspecten van subsidiëring, schade, oorzakelijk verband en het belang van de Gemeenschap verder moesten worden onderzocht, werden geen voorlopige compenserende maatregelen ten aanzien van katoenhoudend beddenlinnen uit India.

B. **BETROKKEN PRODUCT EN SOORTGELIJK PRODUCT**

1. **Betrokken product**

(22) Het onderzoek heeft betrekking op beddenlinnen van katoenvezels, zuiver of gemengd met kunstmatige vezels of met vlas (waarbij vlas niet mag overheersen), gebleekt, geverfd of bedrukt, ingedeeld onder de GN-codes ex 6302 21 00 (Taric-codes 6302 21 00 81, 6302 21 00 89), ex 6302 22 90 (Taric-code 6302 22 90 19), ex 6302 31 10 (Taric-code 6302 31 10 90), ex 6302 31 90 (Taric-code 6302 31 90 90) en ex 6302 32 90 (Taric-code 6302 32 90 19). Beddenlinnen omvat beddenlakens (hoes- of gewone lakens), dekbedovertrekken en kussenslopen, voor de verkoop verpakt, hetzij afzonderlijk, hetzij in stellen. Alle productsoorten zijn soortgelijk qua wezenlijke fysieke kenmerken en worden voor dezelfde doeleinden gebruikt. Zij worden derhalve beschouwd als één product.

2. **Soortgelijk product**

(23) Het op de binnenlandse markt van India vervaardigde en verkochte product, het product dat vanuit India naar de Gemeenschap werd uitgevoerd, alsmede het in de Gemeenschap door de EG-producenten vervaardigde en verkochte product hebben dezelfde fysieke kenmerken en worden voor dezelfde

▼B

doeleinden gebruikt en zijn soortgelijke producten in de zin van artikel 1, lid 5, van de basisverordening.

C. **SUBSIDIËRING**

1. **Inleiding**

(24) Op basis van de informatie en de klacht en de antwoorden op de vragenlijst van de Commissie werd een onderzoek ingesteld naar de zes volgende regelingen die subsidieverlening zouden inhouden:

i) Duty Entitlement Passbook (DEPB)-regeling

ii) Het certificaat voor rechtenvrije bijvulling

iii) De kapitaalgoederenregeling ter bevordering van de export (EK-regeling)

iv) Regeling voorafgaande vergunningen

v) Regeling exportproductiezones/exportgeöriënteerde bedrijven (EPZ/EGB-regeling)

vi) Vrijstelling van de vennootschapsbelasting (VV).

(25) De in overweging 24 vermelde regelingen i), ii), iii), iv) en v) zijn gebaseerd op de Wet Buitenlandse Handel (ontwikkeling en regulering) van 1992 (nr. 22 van 1992) die op 7 augustus 1992 in werking trad. Volgens de Wet Buitenlandse Handel kan de Indiase overheid berichten publiceren over het invoer- en uitvoerbeleid. Deze worden samengevat in de documenten „In- en uitvoerbeleid" die het ministerie van Handel om de vijf jaar uitgeeft en die jaarlijks worden bijgewerkt. Twee van deze documenten betreffende het invoer- en uitvoerbeleid, zijn relevant voor het onderzoektijdvak dat in het kader van deze procedure in aanmerking wordt genomen, namelijk het vijfjarenplan voor de periode 1 april 1997 - 31 maart 2002 en het vijfjarenplan voor de periode 1 april 2002 - 31 maart 2007. Bovendien heeft de Indiase overheid de procedures in verband met haar beleid op het gebied van de buitenlandse handel bekendgemaakt in het Handboek van procedures — 1 april 2002 - 31 maart 2007 (Volume 1). Een soortgelijk Handboek van procedures werd ook uitgegeven voor de periode 1 april 1997 - 31 maart 2002. Deze handboeken worden eveneens regelmatig bijgewerkt.

(26) Bij de controle bij de Indiase overheid bleek dat er in het onderzoektijdvak geen ingrijpende wijzigingen waren aangebracht in het document „In- en uitvoerbeleid" wat de betwiste subsidieregelingen betreft. Uit dit document betreffende de periode 1 april 2002 - 31 maart 2007 blijkt dat vergunningen/certificaten die vóór de aanvang van deze periode zijn verleend geldig blijven voor het doel waarvoor zij werden verleend, tenzij anders bepaald.

(27) Verwijzingen naar de rechtsgrond voor de in overweging 25 bedoelde regelingen i) tot v) hebben betrekking op het document „In- en uitvoerbeleid" voor de periode 1 april 2002 - 31 maart 2007 en het Handboek van procedures - 1 april 2002 tot 31 maart 2007 (Volume 1).

(28) Vrijstelling van de vennootschapsbelasting vi) zoals vermeld in overweging 24 is gebaseerd op de Wet Vennootschapsbelasting van 1961 die jaarlijks bij de begrotingswet wordt gewijzigd.

2. **Duty Entitlement Passbook-regeling (DEPB)**

a) *Rechtsgrond*

(29) De DEPB-regeling is op 1 april 1997 in werking getreden op grond van douanebericht 34/97. De punten 4.3.1 tot 4.3.4 van het document „In- en uitvoerbeleid" en de punten 4.37 tot 4.53

▼B

van het Handboek van procedures bevatten een uitvoerige beschrijving van de regeling. De DEPB-regeling is de opvolger van de Passbook-regeling die op 31 maart 1997 werd beëindigd. Deze regeling bestaat uit twee varianten, de DEPB-pre-exportregeling en de DEPB-post-exportregeling. Volgens de Indiase overheid was de DEPB-pre-exportregeling op 1 april 2000 afgeschaft en dus niet van toepassing in het onderzoektijdvak. Geen van de ondernemingen bleek voordeel te hebben verkregen in het kader van DEPB-pre-exportregeling. Daarom behoeft niet te worden nagegaan of deze regeling aanleiding geeft tot compenserende maatregelen.

b) *Voorwaarden*

(30) De DEPB-post-exportregeling is bestemd voor producenten/exporteurs of handelaren/exporteurs (d.w.z. handelaars).

c) *Toepassing in de praktijk*

(31) Elke exporteur die aan de voorwaarden voldoet, kan kredietpunten aanvragen die een percentage zijn van de waarde van de uitgevoerde eindproducten. De Indiase autoriteiten hebben voor de meeste producten, waaronder het betrokken product, DEPB-percentages berekend aan de hand van de „Standard Input-Output Norms". De vergunning waarop de toegekende kredietpunten zijn vermeld, wordt automatisch afgegeven.

(32) De toegekende kredietpunten kunnen worden gebruikt bij de latere invoer van goederen, mits daarop geen verboden of beperkingen van toepassing zijn. Deze ingevoerde goederen kunnen op de binnenlandse markt worden verkocht (waar zij aan omzetbelasting zijn onderworpen) of op andere wijze worden gebruikt.

(33) DEPB-vergunningen zijn vrij overdraagbaar en worden daarom vaak verkocht. De DEPB-vergunning is vanaf de datum van afgifte 12 maanden geldig. Het bedrijf moet de bevoegde instantie een vergoeding van 0,5 % van de toegekende kredietpunten betalen.

d) *Conclusies*

(34) Wanneer een bedrijf goederen uitvoert, verkrijgt het kredietpunten die gebruikt kunnen worden om rechten te betalen bij de toekomstige invoer van goederen of die kunnen worden verkocht.

(35) De kredietpunten worden automatisch berekend aan de hand van een op de „Standard Input-Output Norms" gebaseerde formule. Daarbij wordt geen rekening gehouden met het feit of de inputs werden ingevoerd, of daarover invoerrechten werden betaald, of de input daadwerkelijk bij de vervaardiging van exportproducten werden gebruikt, noch met de hoeveelheden. Een bedrijf kan een vergunning aanvragen, ongeacht of het goederen invoert of ingevoerde goederen uit andere bronnen betrekt. De DEPB-kredietpunten worden beschouwd als een financiële bijdrage omdat zij worden geschonken. De regeling houdt een rechtstreekse overdracht van middelen in omdat de kredietpunten kunnen worden verkocht en dus omgezet in liquide middelen of kunnen worden gebruikt voor de betaling van invoerrechten waardoor de Indiase autoriteiten invoerrechten derven.

(36) Texprocil voerde aan dat wanneer een bedrijf daadwerkelijk inputs heeft ingevoerd die zijn gebruikt bij de vervaardiging van exportproducten en de DEPB-kredietpunten heeft gebruikt om de invoerrechten voor deze inputs te betalen, dit bedrijf op grond van de DEPB-regeling geen tot compenserende rechten aanleiding gevend voordeel heeft verkregen.

(37) Artikel 2, lid 1, onder a) ii), van de basisverordening voorziet in een uitzondering voor onder meer terugbetalings- en kwijtscheldingsregelingen mits voldaan wordt aan de voorwaarden in bijlage I, punt i), bijlage II (definitie en voorschriften voor terug-

▼B

betaling) en bijlage III (definitie en voorschriften voor kwijtschelding).

(38) In onderhavig geval echter was de exporteur niet verplicht de goederen die vrij van rechten zijn ingevoerd te gebruiken bij de vervaardiging van het exportproduct en de kredietpunten zijn niet afgeleid van de gebruikte inputs.

(39) Voorts is er geen systeem of procedure met behulp waarvan kan worden nagegaan of de inputs bij de vervaardiging van het exportproduct zijn gebruikt of dat een te hoog bedrag aan invoerrechten is terugbetaald in de zin van punt i) van bijlage I en de bijlagen II en III van de basisverordening.

(40) Tot slot komen exporteurs in aanmerking voor de DEPB-regeling ongeacht of zij enige inputs invoeren. Om in aanmerking te komen voor de regeling hoeft een exporteur alleen goederen uit te voeren zonder aan te tonen dat enig inputmateriaal was ingevoerd. Zelfs exporteurs die al hun inputs plaatselijk aankopen en geen goederen invoeren die als inputs kunnen worden gebruikt, komen in aanmerking voor de DEPB-regeling. De DEPB op post-exportbasis voldoet derhalve niet aan de criteria van de bijlagen I, II en III.

(41) Omdat noch de eis wordt gesteld dat de ingevoerde inputs worden gebruikt bij het productieproces noch sprake is van een verificatiesysteem zoals vereist op grond van bijlage II van de basisverordening, kan de DEPB-post-exportregeling niet worden beschouwd als een terugbetalings- of kwijtscheldingsregeling (bijlage III) die is toegestaan op grond van artikel 2, lid 1, onder a), ii), van de basisverordening.

(42) Omdat de hierboven vermelde uitzondering op de subsidiedefinitie voor terugbetalings- en kwijtscheldingsregelingen als bedoeld in overweging 37 niet van toepassing is, is de kwestie van een te hoge kwijtschelding niet relevant en bestaat het voordeel dat aanleiding geeft tot compenserende rechten uit de kwijtgescholden invoerrechten.

(43) Gelet op het voorgaande werd geconcludeerd dat de Indiase overheid, door in het kader van de DEPB-regeling vrij overdraagbare vergunningen af te geven, de exporteurs financieel steunt. Deze financiële bijdrage van de Indiase overheid betekent een voordeel voor deze exporteurs, daar deze op deze wijze gratis middelen verkrijgen die zij op de markt niet hadden kunnen verkrijgen. De DEPB-regeling is daarom een subsidie. Daar uitsluitend exporteurs de subsidie kunnen verkrijgen, is deze rechtens afhankelijk van exportprestaties in de zin van artikel 3, lid 4, onder a), van de basisverordening. De subsidie wordt als een specifieke subsidie beschouwd waartegen compenserende maatregelen kunnen worden genomen.

e) *Berekening van het subsidiepercentage*

(44) Het voordeel voor de ondernemingen werd berekend op basis van het aantal kredietpunten die tijdens het onderzoektijdvak werden gebruikt of overgedragen.

(45) Wanneer de kredietpunten werden gebruikt om goederen in te voeren met vrijstelling van de toepasselijke invoerrechten werd het voordeel berekend op basis van de totale gederfde invoerrechten. Wanneer de kredietpunten werden overgedragen (verkocht), werd het voordeel berekend op basis van de in de vergunning verleende kredietpunten (nominale waarde), onafhankelijk van de verkoopprijs, omdat de verkoop een louter commercieel besluit is dat niet van invloed is op het voordeel (overdracht van middelen door de Indiase overheid) dat op grond van de regeling werd verkregen.

(46) Het subsidiebedrag werd aan de gehele uitvoer in het onderzoektijdvak toegerekend overeenkomstig artikel 7 van de basisverordening. Bij de berekening van het voordeel is een

▼B

aftrek toegepast voor de vergoedingen die betaald moesten worden om de subsidie te verkrijgen.

(47) Voor een onderneming werd vastgesteld dat bepaalde goederen op grond van het document „In- en uitvoerbeleid" specifiek van de DEPB-regeling waren uitgesloten, omdat de uitvoer van die goederen onderworpen was aan speciale vergunningen. Bij de berekening van de waarde van de subsidie in dit geval, werd het voordeel van de DEPB (noemer) toegerekend aan de totale waarde van de uitgevoerde producten die in aanmerking kwamen voor de DEPB-regeling (deler).

(48) Texprocil en een aantal ondernemingen stelden dat de kosten voor gespecialiseerde agenten, verkoopcommissies en verschillende andere kosten in mindering moesten worden gebracht bij de berekening van het voordeel. Wanneer evenwel derden worden ingeschakeld voor de verkoop van vergunningen, is dit een louter commercieel besluit dat niet van invloed is op de kredietpunten van de vergunningen. Alleen de kosten die noodzakelijkerwijze moeten worden gemaakt om de subsidie te verkrijgen kunnen worden afgetrokken overeenkomstig artikel 7, lid 1, onder a), van de basisverordening. Omdat de hierboven vermelde kosten niet noodzakelijk zijn om in aanmerking te komen voor subsidie werd het verzoek afgewezen.

(49) Texprocil en een aantal ondernemingen voerden aan dat de verkoop van DEPB-vergunningen onderworpen was aan omzetbelasting, zodat het voordeel dienovereenkomstig moest worden verlaagd. Volgens de Indiase belastingwetgeving is niet de verkoper, doch de koper belastingplichtig voor de omzetbelasting. De verkoper int slechts de omzetbelasting namens de autoriteiten. Dit verzoek werd derhalve afgewezen.

(50) Een aantal ondernemingen verklaarden dat de verkoop van hun DEPB-vergunningen extra-inkomen genereerde zodat zij meer belasting verschuldigd zijn, met name vennootschapsbelasting. Het uit de DEPB-regeling voortvloeiende voordeel moest volgens hen in mindering worden gebracht op de verschuldigde vennootschapsbelasting. Deze aftrek zou evenwel niet nodig zijn indien in de betrokken periode geen vennootschapsbelasting verschuldigd was. Texprocil voerde bovendien aan dat voor DEPB-inkomsten het uniform belastingtarief geldt dat van toepassing is op de exporteurs, zodat het voordeel van de DEPB-regeling moet worden verlaagd met het bedrag van de vennootschapsbelasting.

Bij het beantwoorden van deze argumenten wordt eraan herinnerd dat de DEPB-regeling een subsidieregeling is. Volgens de beschikbare informatie kan inderdaad niet worden uitgesloten dat deze subsidie ertoe kan leiden dat de onderneming in een later stadium meer vennootschapsbelasting is verschuldigd. Deze belastingschuld ontstaat echter in een later stadium en is afhankelijk van tal van factoren die veelal worden beïnvloed door commerciële besluiten van de onderneming zelf. De factoren die de belastingschuld bepalen houden niet alleen verband met de prijsbepaling en de verkoop, maar ook met andere kwesties zoals besluiten met betrekking tot de afschrijving, de overdracht van verliezen en andere factoren. Al deze besluiten bepalen mede in welke belastingcategorie de onderneming in een bepaald belastingjaar valt. Het is dan ook onmogelijk exact te bepalen in hoeverre voordelen van de DEPB-regeling van invloed waren op het belastingtarief. Wanneer een bedrijf de DEPB-vergunning gebruikt voor het doel waarvoor zij is bestemd, d.w.z. de invoer van inputs, dan zou dit een verlaging van de kosten betekenen in plaats van een verhoging van de inkomsten, en dit heeft weer andere fiscale gevolgen.

Het verlenen van DEPB-kredietpunten en eventuele latere belastingheffing daarop zijn dan ook twee onafhankelijke acties van de Indiase overheid. Het is niet de taak van de onderzoekende instantie te pogen een reconstructie te maken van de situatie die

▼B

zich zou voordoen in aan- of afwezigheid van belastingheffing. Dit zou in ieder geval geen gevolgen hebben voor de berekening van het subsidiebedrag in het onderzoektijdvak.

Deze verzoeken werden derhalve afgewezen.

(51) Acht in de steekproef opgenomen ondernemingen verkregen in het onderzoektijdvak voordelen van deze regelingen en ontvingen subsidies van 1,45 % tot 8,44 %.

3. **Certificaat voor rechtenvrije vervanging**

a) *Rechtsgrond*

(52) De rechtsgrond voor deze regeling is vermeld bij de punten 4.2.1 tot en met 4.2.7 van het document „In- en uitvoerbeleid" en de punten 4.31 tot en met 4.36 van het Handboek van procedures.

b) *Voorwaarden*

(53) Bedoeld certificaat wordt afgegeven aan handelaren/exporteurs of producenten/exporteurs voor de rechtenvrije invoer van inputs die worden gebruikt bij de vervaardiging van goederen.

c) *Toepassing in de praktijk*

(54) Het betreft een post-exportregeling die vervanging toestaat, d.w.z. de rechtenvrije invoer van inputs die dezelfde technische kenmerken, kwaliteiten en specificaties hebben als die welke bij de vervaardiging van exportproducten zijn gebruikt. De hoeveelheid vervangende inputs wordt vastgesteld aan de hand van de „Standard Input-Output Norms". De aldus ingevoerde goederen kunnen op de binnenlandse markt worden verkocht of op andere wijze worden gebruikt.

(55) Op grond van deze regeling kan een exporteur een aanvraag indienen voor een certificaat dat wordt afgegeven voor de invoer van inputs volgens de „Standard Input-Output Norms" zoals vermeld op de vrachtbrieven.

(56) Het certificaat heeft alleen betrekking op de inputs zoals beschreven in de „Standard Input-Output Norms". De technische kenmerken, kwaliteit en specificatie van de inputs, waarmee de voorraden mogen worden aangevuld, moeten overeenstemmen met die van de inputs die gebruikt zijn in het exportproduct.

(57) Bedoelde certificaten zijn vrij overdraagbaar. De geldigheidsduur is 18 maanden.

d) *Conclusie*

(58) Een onderneming die goederen exporteert ontvangt een certificaat dat kan worden gebruikt om de rechten te betalen bij de toekomstige invoer van fysiek in de exportgoederen te verwerken inputs of dat kan worden verkocht.

(59) De certificaten worden beschouwd als een financiële bijdrage omdat zij een schenking inhouden. Er is een rechtstreekse overdracht van middelen van de Indiase overheid omdat de certificaten verkocht kunnen worden, en dus omgezet in liquide middelen, of kunnen worden gebruikt voor de betaling van invoerrechten, waardoor de Indiase overheid inkomsten derft.

(60) De Indiase overheid en Texprocil voerden aan dat bedoelde regeling een legitieme regeling voor de terugbetaling van rechten is, omdat op grond hiervan inputs worden ingevoerd die bij de productie van exportproducten zijn gebruikt. Omdat de hoeveelheid, kwaliteit en technische kenmerken en specificaties van de ingevoerde goederen overeenstemmen met die van de inputs die bij de productie van exportproducten zijn gebruikt, gaat het, volgens de Indiase overheid en Texprocil, om een regeling die geoorloofd is in het kader van de WTO-overeenkomst inzake subsidies en compenserende maatregelen.

▼B

Texprocil voerde aan dat bij onderzoek van een terugbetalingsregeling moet worden onderzocht welk product wordt ingevoerd en niet wie het product invoert. Voorts voerde deze onderneming aan dat de overheid geen aanvullende voordelen verleent.

(61) Artikel 2, lid 1, onder a) ii), van de basisverordening voorziet in een uitzondering voor onder meer terugbetalings- en kwijtscheldingsregelingen, mits deze in overeenstemming zijn met de voorwaarden van bijlage I, punt i), bijlage II (richtsnoeren voor terugbetalingsregelingen) en bijlage III (richtsnoeren voor terugbetalingsregelingen voor vervangende inputs).

(62) Terugbetalingsregelingen houden de terugbetaling van rechten in die betaald zijn voor ingevoerde inputs die zijn gebruikt bij de vervaardiging van exportproducten. In het kader van onderhavige regeling behoeven evenwel geen inputs te zijn ingevoerd waarvoor rechten zijn betaald of waarvoor vrijstelling van rechten werd verleend.

(63) In het kader van terugbetalingsregelingen kunnen invoerrechten achteraf worden terugbetaald of kwijtgescholden voor inputs die zijn gebruikt bij de productie van een ander product, ook wanneer dat andere product binnenlandse inputs bevat met dezelfde kwaliteiten en kenmerken als de ingevoerde inputs (de zogenaamde terugbetalingsregelingen voor vervangende inputs). Zo zou een onderneming, bij gebrek aan ingevoerde inputs, binnenlandse inputs kunnen gebruiken en deze in de exportgoederen verwerken en vervolgens, in een later stadium, de dienovereenkomstige hoeveelheid inputs vrij van rechten kunnen invoeren. In dit verband is het van belang dat de overheid van het exportland over een controlesysteem of -procedure beschikt om aan te tonen dat de hoeveelheid waarvoor terugbetaling is verleend niet groter is dan de hoeveelheid producten die is uitgevoerd, in welke vorm dan ook, en dat het bedrag aan invoerrechten dat is terugbetaald niet hoger is dan de rechten die aanvankelijk van de ingevoerde inputs zijn geheven.

(64) Bij onderhavige regeling — een post-exportregeling zoals vermeld in overweging 54 — is er een verplichting om alleen inputs in te voeren die worden gebruikt bij de vervaardiging van exportgoederen. Deze inputs moeten dezelfde hoeveelheid en kenmerken hebben als de binnenlandse inputs die in de exportproducten zijn verwerkt. Bedoelde regeling heeft enige kenmerken van een terugbetalingsregeling voor vervangende inputs in de zin van bijlage III van de basisverordening. Bij het onderzoek werd echter vastgesteld dat er geen systeem of procedure is aan de hand waarvan kan worden bevestigd of en welke inputs zijn gebruikt bij de productie van de uitgevoerde goederen en of een hoger bedrag aan invoerrechten werd kwijtgescholden of terugbetaald dan het bedrag aan invoerrechten op de ingevoerde inputs in de zin van bijlage I, punt i) en de bijlagen II en III van de basisverordening.

(65) Zoals in overweging 57 reeds vermeld, zijn de hier bedoelde certificaten vrij overdraagbaar. Dit betekent dat de exporteur, die het certificaat heeft verkregen ter voldoening van de invoerrechten bij de toekomstige invoer van inputs, niet verplicht is de ingevoerde inputs daadwerkelijk te gebruiken bij de productie of zelfs maar gebruik te maken van het certificaat voor de invoer van inputs, d.w.z. er worden geen eisen gesteld inzake het gebruik van de inputs. De exporteur kan zelfs besluiten het certificaat aan importeurs te verkopen. Bedoelde regeling kan dan ook niet worden beschouwd als een terugbetalingsregeling voor vervangende inputs in de zin van de basisverordening ([1]).

([1]) Het feit dat de bedoelde regeling geen terugbetalingsregeling voor vervangende inputs is in de zin van de basisverordening (de Indiase wetgeving voorziet niet in regelingen aan de hand waarvan kan worden gewaarborgd dat het een echte terugbetalingsregeling is) sluit niet uit dat bepaalde exporteurs de regeling als een terugbetalingsregeling kunnen gebruiken.

▼B

(66) Gelet op het voorgaande staat de afgifte van vrij overdraagbare certificaten door de Indiase overheid aan exporteurs gelijk aan een financiële bijdrage van deze overheid aan de exporteurs. De certificaten zijn een rechtstreekse schenking van de Indiase overheid aan de betrokken exporteurs.

(67) De houders van bedoelde certificaten verkrijgen dus een financiële bijdrage van de Indiase overheid, daar zij gratis middelen verkrijgen die zij niet op de markt hadden kunnen verkrijgen. De regeling is derhalve een subsidieregeling. Daar de subsidie uitsluitend kan worden verkregen door goederen uit te voeren, is zij rechtens afhankelijk van exportprestaties in de zin van artikel 3, lid 4, onder a), van de basisverordening. De subsidie is dus specifiek en geeft aanleiding tot compenserende maatregelen.

e) *Berekening van de subsidie*

(68) Eén exporteur heeft de regeling gebruikt als terugbetalingsregeling voor vervangende inputs. Deze onderneming kon aantonen dat de hoeveelheid inputs die vrij van rechten was ingevoerd niet groter was dan de hoeveelheid die bij de vervaardiging van de exportproducten was gebruikt. Voorts kon de onderneming aantonen dat geen hoger bedrag aan invoerrechten was terugbetaald dan oorspronkelijk van de ingevoerde inputs was geheven. De vrijstelling van invoerrechten op de inputs was voor deze onderneming in overeenstemming met de bijlagen I, II en III van de basisverordening. Deze onderneming had in het onderzoektijdvak dus geen voordeel verkregen.

(69) Twee ondernemingen hebben hun certificaten verkocht. Omdat de waarde van de certificaten werd bepaald door de „Standard Input-Output Norms", moest het voordeel op dezelfde wijze worden berekend als voor de DEPB-regeling, d.w.z. als een percentage van de waarde van de uitgevoerde eindproducten. Zoals hierboven vermeld, heeft de Indiase overheid voor de meeste producten, waaronder het betrokken product, standaardpercentages vastgesteld.

(70) De certificaten in het kader van deze regeling hebben echter geen nominale waarde, zoals de kredietpunten in het kader van de DEPB-regeling. Op het certificaat staat de hoeveelheid inputs die mag worden ingevoerd en de maximumwaarde van die invoer. Omdat op de certificaten geen specifiek geldbedrag staat vermeld, kon op basis van de waarde of de hoeveelheid van de uitgevoerde goederen dan ook niet worden vastgesteld welk voordeel de regeling opleverde. Wanneer de certificaten waren overgedragen (verkocht), werd het derhalve redelijk geacht het voordeel te berekenen op basis van de verkoopprijs van het certificaat.

(71) Het subsidiebedrag werd toegerekend aan de totale export in het onderzoektijdvak overeenkomstig artikel 7 van de basisverordening.

(72) Twee ondernemingen maakten hebben in het onderzoek van deze regeling gebruik gemaakt. Voor één onderneming was de subsidie 3,08 %, terwijl de subsidie voor de andere onderneming te verwaarlozen was.

4. **De exportbevordering-kapitaalgoederen-regeling (EK-regeling)**

a) *Rechtsgrond*

(73) Deze regeling werd op 1 april 1992 ingevoerd. In het onderzoektijdvak waren de douaneberichten 28/97 en 29/97 van toepassing die op 1 april 1997 in werking traden. Over deze regelingen wordt nadere uitleg gegeven in hoofdstuk 5 van het document „In- en uitvoerbeleid 2002-2007" en in hoofdstuk 5 van het Handboek van procedures.

▼B

b) *Voorwaarden*

(74) De EK-regeling is bestemd voor „fabrikanten/exporteurs met of zonder ondersteunende fabrikant(en)/verkoper(s), handelaren/exporteurs die banden hebben met (een) ondersteunende fabrikant(en) en dienstverleners" (hoofdstuk 5.2 van het document „In- en uitvoerbeleid 2002-2007".

c) *Toepassing in de praktijk*

(75) Om voor de regeling in aanmerking te komen moet de onderneming de betrokken autoriteiten gegevens verstrekken over de soort en de waarde van de in te voeren kapitaalgoederen. Afhankelijk van de exportprestaties waartoe de onderneming zich verbindt, mag deze kapitaalgoederen tegen een nulrecht of een verminderd recht invoeren. De uitgevoerde goederen moeten met behulp van de ingevoerde kapitaalgoederen zijn vervaardigd. Een vergunning voor de invoer tegen een voorkeurstarief wordt op verzoek van de exporteur afgegeven. Om de vergunning te verkrijgen moet een vergoeding worden betaald.

(76) De EK-vergunninghouder kan de kapitaalgoederen ook in eigen land aankopen. In dat geval kan de Indiase producent van kapitaalgoederen vrijstelling van invoerrechten verkrijgen bij de invoer van onderdelen die nodig zijn voor de vervaardiging van die kapitaalgoederen. Wanneer een Indiase producent kapitaalgoederen levert aan een EK-vergunninghouder, kan dit ook worden gelijkgesteld met export.

(77) Om in aanmerking te komen voor de EK-regeling is uitvoer verplicht. Aan deze verplichting kan worden voldaan door de uitvoer van goederen die zijn vervaardigd met behulp van de kapitaalgoederen die in het kader van de regeling zijn ingevoerd. De uitvoerverplichting houdt in dat een onderneming van een bepaald product meer moet uitvoeren dan gemiddeld in de voorafgaande drie vergunningjaren.

(78) De voorwaarden om in aanmerking te komen voor de regeling zijn onlangs veranderd wat betreft de exportverplichting. Dit geldt echter alleen voor vergunningen die zijn afgegeven na 1 april 2003, dat wil zeggen na het onderzoektijdvak. Op grond van de nieuwe voorschriften beschikken ondernemingen over een periode van acht jaar waarbinnen zij moeten voldoen aan de exportverplichting (het waarde van de uitvoer dient tenminste zesmaal hoger te zijn dan de waarde van de totale vrijstelling van rechten voor de ingevoerde kapitaalgoederen).

d) *Conclusie*

(79) Wanneer een exporteur lagere of geen invoerrechten behoeft te betalen, is dit een voordeel voor die exporteur en een financiële bijdrage van de Indiase overheid omdat deze hierdoor inkomsten derft. De EK-regeling is daarom een subsidieregeling.

(80) De vergunning kan niet worden verkregen zonder dat de verplichting wordt aangegaan goederen uit te voeren. Omdat de subsidie rechtens afhankelijk is van exportprestaties in de zin van artikel 3, lid 4, onder a), van de basisverordening, wordt zij geacht specifiek te zijn en aanleiding te geven tot compenserende maatregelen.

(81) Aangevoerd werd dat de term „inputs" in punt i) van bijlage I van de basisverordening ook betrekking heeft op kapitaalgoederen, omdat kapitaalgoederen van essentieel belang zijn voor de productie en zonder deze geen eindproducten zouden kunnen ontstaan. Voorts zouden alleen met kapitaalgoederen grondstoffen kunnen worden omgezet in eindproducten en zou de afschrijving van de kapitaalgoederen de waarde zijn van de kapitaalgoederen die zijn gebruikt bij de productie van de eindproducten. Een vrijstelling van rechten op kapitaalgoederen die zijn gebruikt bij de productie van exportproducten dient derhalve te worden behandeld als een vrijstelling van rechten op de inputs die zijn

▼B

gebruikt bij de productie van exportproducten en niet als een voordeel dat aanleiding geeft tot compenserende maatregelen in de zin van de basisverordening.

Geoordeeld wordt echter dat kapitaalgoederen geen „inputs" zijn in de zin van de basisverordening omdat zij niet fysiek worden opgenomen in de exportproducten. Bovenstaande argumenten worden derhalve afgewezen.

e) *Berekening van de subsidie*

(82) Het voordeel voor de ondernemingen werd berekend door het bedrag aan niet-betaalde douanerechten op de ingevoerde kapitaalgoederen te spreiden over een periode die overeenstemt met de normale afschrijvingsperioden van die kapitaalgoederen in de betrokken sector, overeenkomstig artikel 7 van de basisverordening. Overeenkomstig de vaste praktijk werd het aldus berekende bedrag voor het onderzoektijdvak aangepast door toevoeging van de rente tijdens het onderzoektijdvak om de waarde van het voordeel over de tijd weer te geven en zo het volledige voordeel van de regeling voor de ontvanger. Gezien de aard van de subsidie, die met een eenmalige schenking kan worden gelijkgesteld, werd het commerciële rentepercentage gehanteerd dat in het onderzoektijdvak in India van toepassing was (naar schatting 10 %). Het subsidiebedrag werd toegerekend aan de totale uitvoer in het onderzoektijdvak overeenkomstig artikel 7 van de basisverordening.

(83) Aangevoerd werd dat indien het „voordeel voor de producent" het uitgangspunt vormt voor de berekening van de subsidie, de aan het onderzoektijdvak toegerekende subsidie (de niet-betaalde douanerechten) over de volledige productie (binnenlandse + export) van het betrokken product moeten worden gespreid. Voorts werd aangevoerd dat ondernemingen die ook op de binnenlandse markt beddenlinnen verkopen, gebruik maakten van dezelfde kapitaalgoederen voor hun volledige productie van beddenlinnen.

In antwoord hierop werd erop gewezen dat de regeling echter uitsluitend afhankelijk is van exportprestaties. Overeenkomstig artikel 7, lid 2, van de basisverordening dient het voordeel van deze regeling dan ook alleen te worden toegerekend aan de exportomzet omdat de subsidie wordt verleend afhankelijk van de waarde van de export in een bepaalde periode. Het argument dat voordelen in het kader van deze regeling moeten worden aan de totale omzet moeten worden toegerekend wordt derhalve van de hand gewezen.

(84) Drie ondernemingen maakten tijdens het onderzoektijdvak gebruik van deze regeling. Twee ondernemingen ontvingen subsidies van respectievelijk 0,38 % en 2,0 % terwijl de subsidie voor de derde onderneming te verwaarlozen was.

5. **De regeling**

„voorafgaande vergunningen"

a) *Rechtsgrond*

(85) Deze regeling is sedert 1977-78 in werking. Over deze regeling wordt nadere uitleg gegeven in de punten 4.1.1 tot 4.1.7 van het document „In- en uitvoerbeleid" en delen van hoofdstuk 4 van het Handboek van procedures.

b) *Voorwaarden*

(86) Exporteurs kunnen „voorafgaande vergunningen" verkrijgen om inputs voor de productie van exportproducten vrij van rechten te kunnen invoeren.

▼B

c) *Toepassing in de praktijk*

(87) Uit hoofde van deze regeling kan een hoeveelheid inputs vrij van rechten worden ingevoerd die een percentage is van de hoeveelheid uitgevoerde eindproducten. De toegestane invoer wordt in hoeveelheid en in waarde uitgedrukt. In beide gevallen wordt het percentage dat vrij van rechten kan worden ingevoerd voor de meeste producten, met inbegrip van het betrokken product, vastgesteld aan de hand van de „Standard Input-Output Norms". De in de „voorafgaande vergunningen" genoemde inputs zijn materialen die bij de productie van het uitgevoerde eindproduct zijn gebruikt.

(88) Voorafgaande vergunningen kunnen worden verstrekt voor:

i) „Fysieke uitvoer: Voorafgaande vergunningen kunnen worden afgegeven voor de fysieke uitvoer naar een producent/exporteur of handelaar/exporteur die banden heeft met (een) ondersteunende producent(en) voor de invoer van inputs die nodig zijn voor het exportproduct" (citaat uit Hoofdstuk 4.1.1.a) van het document „In- en uitvoerbeleid 2002-2007".

ii) Tussenleveranties: Voor tussenleveranties kunnen aan een producent/exporteur voorafgaande vergunningen worden verstrekt voor de input die vereist is voor de vervaardiging van goederen die moeten worden geleverd aan de uiteindelijke exporteur/de met een exporteur gelijkgestelde persoon die in het bezit is van een andere voorafgaande vergunning. De houder van een dergelijke vergunning die inputs in eigen land aankoopt in plaats van deze rechtstreeks in te voeren, kan deze aanschaffen met behulp van een „voorafgaande vergunning voor tussenleveranciers". In dit geval wordt de op de binnenlandse markt aangekochte hoeveelheid van de vergunning afgeboekt en wordt een „voorafgaande vergunning voor een tussenleverancier" afgegeven ten behoeve van de binnenlandse leverancier. Deze kan daarmee goederen vrij van rechten invoeren die als inputs voor exportproducten aan de uiteindelijke exporteur worden geleverd.

iii) Met export gelijkgesteld: Voor transacties die met uitvoer worden gelijkgesteld kunnen voorafgaande vergunningen worden afgegeven aan hoofdcontractanten voor de invoer van inputs die vereist zijn voor de vervaardiging van goederen die moeten worden geleverd aan de bij punt 8.2 van het document „In- en uitvoerbeleid" vermelde categorieën. Volgens de Indiase overheid zijn met uitvoer gelijkgestelde transacties transacties waarbij de geleverde goederen het land niet verlaten. Bepaalde leveringen worden met export gelijkgesteld, mits het om in India vervaardigde goederen gaat, d.w.z. de levering van goederen aan exportgeoriënteerde bedrijven, de levering van kapitaalgoederen aan houders van EK-vergunningen.

iv) De regeling „Advance Release Orders" (ARO): De houder van een dergelijke vergunning die inputs in eigen land wil aankopen in plaats van deze rechtstreeks in te voeren, kan deze aanschaffen met behulp van „ARO's". De voorafgaande vergunningen worden dan beschouwd als ARO's voor de leverancier bij levering van de daarin vermelde producten. Omdat levering in het kader van deze regeling is gelijkgesteld met uitvoer heeft de leverancier nu recht op bepaalde voordelen zoals de terugbetaling van rechten en van accijnzen. De ARO-regeling houdt de terugbetaling in van rechten en heffingen aan de producent die het product levert in plaats van de terugbetaling/kwijtschelding van rechten aan de exporteur. De terugbetaling van heffingen/rechten is mogelijk voor zowel lokale inputs als ingevoerde inputs.

(89) Bij de controle werd vastgesteld dat in het onderzoektijdvak slechts de bij i) vermelde voorafgaande vergunningen (fysieke export) waren gebruikt en dit slechts door één producent/exporteur. Er behoeft dan ook niet te worden onderzocht of de

▼B

categorieën ii), iii) en iv) van de regeling „voorafgaande vergunningen” aanleiding geven tot compenserende maatregelen.

d) *Conclusies*

(90) Alleen ondernemingen die exporteren kunnen bedoelde vergunningen verkrijgen die kunnen worden gebruikt om rechten bij invoer te compenseren. Deze regeling is dan ook afhankelijk van exportprestaties.

(91) Zoals hierboven vermeld werd de regeling voorafgaande vergunningen, „fysieke export”, in het onderzoektijdvak slechts door één onderneming gebruikt. Deze onderneming gebruikte de voorafgaande vergunning voor de invoer met vrijstelling van rechten van inputs voor exportgoederen.

(92) De Indiase overheid voerde aan dat de regeling voorafgaande vergunningen een op kwantiteit gebaseerde regeling is en dat de vergunning afhankelijk is van de geëxporteerde hoeveelheid. De inputs die in het kader van deze regeling worden ingevoerd, moeten worden gebruikt bij de vervaardiging van de exportproducten of voor het aanvullen van de voorraden die zijn gebruikt bij de vervaardiging van de reeds uitgevoerde producten. Volgens de Indiase overheid moeten de ingevoerde inputs door de exporteur worden gebruikt en kunnen deze niet worden verkocht of overgedragen.

(93) Hoewel bij deze regeling als voorwaarde lijkt te gelden dat de input ook daadwerkelijk moet worden opgenomen in de exportproducten, bleek er geen systeem of procedure te bestaan met behulp waarvan kon worden nagegaan of en welke inputs bij de vervaardiging van de exportproducten zijn verbruikt. Het systeem laat alleen zien dat de goederen die vrij van rechten zijn ingevoerd bij het productieproces zijn gebruikt zonder dat onderscheid wordt gemaakt tussen de bestemming van de goederen (binnenland of export).

(94) De onderneming in kwestie kon evenwel aantonen dat niet meer materialen vrij van rechten waren ingevoerd dan bij de vervaardiging van de exportgoederen waren gebruikt. In dit geval was de vrijstelling van de invoerrechten verleend overeenkomstig de voorwaarden van de bijlagen I, II en III van de basisverordening.

(95) De conclusie was derhalve dat bedoelde onderneming in het kader van deze regeling geen voordeel heeft verkregen.

6. **De regeling exportproductiezones (EPZ)/exportgeoriënteerde bedrijven (EGB)**

a) *Rechtsgrond*

(96) De EPZ-/EGB-regeling die in 1965 werd ingevoerd, is een instrument ter bevordering van de export. In het onderzoektijdvak waren de douaneberichten 53/97, 133/94 en 126/94 op die regeling van toepassing. In hoofdstuk 6 van het document „In- en uitvoerbeleid 2002-2007” en in hoofdstuk 6 van het Handboek van procedures zijn nadere gegevens te vinden over deze regeling.

b) *Voorwaarden*

(97) Ondernemingen die zich ertoe verbinden hun gehele productie van goederen en diensten uit te voeren, kunnen gebruik maken van de EPZ-/EGB-regeling. Is deze regeling eenmaal toegekend, dan komt de betrokken onderneming voor bepaalde voordelen in aanmerking. Er zijn zeven erkende exportproductiezones in India. Exportgeoriënteerde bedrijven kunnen overal in India zijn gevestigd. Zij staan onder toezicht van de douane overeenkomstig afdeling 65 van de douanewet. Hoewel in EPZ's gevestigde bedrijven en EGB's normalerwijze hun gehele productie moeten uitvoeren, stelt de Indiase overheid deze bedrijven op bepaalde

▼B

voorwaarden toe een deel van hun productie op de binnenlandse markt te verkopen.

c) *Toepassing in de praktijk*

(98) In een EPZ gevestigde ondernemingen en ondernemingen die de EGB-behandeling wensen te verkrijgen, dienen bij de bevoegde autoriteiten een aanvraag in die gegevens bevat over onder meer de geplande productie, de geraamde waarde van de uitvoer en de behoeften aan ingevoerde en binnenlandse goederen voor de volgende vijf jaar. Indien de aanvraag wordt aanvaard, worden de aan deze aanvaarding verbonden voorwaarden aan de onderneming medegedeeld. In een EPZ gevestigde ondernemingen en EGB's mogen zelf bepalen welke producten zij vervaardigen. De erkenning als in een EPZ gevestigde onderneming of als EGB geldt voor vijf jaar en kan worden verlengd.

(99) In EPZ's gevestigde bedrijven en EGB's komen voor de volgende voordelen in aanmerking:

i) vrijstelling van invoerrechten op alle soorten goederen (waaronder kapitaalgoederen, grondstoffen en consumptiegoederen) die zij voor of in verband met hun productie, be- of verwerking nodig hebben;

ii) vrijstelling van accijns op in het binnenland aangekochte goederen;

iii) vrijstelling van belasting op exportwinsten overeenkomstig afdeling 10A of 10B van de wet vennootschapsbelasting, voor een periode van tien jaar tot 2010;

iv) terugbetaling van de centrale omzetbelasting op goederen die plaatselijk werden aangekocht;

v) de onderneming mag voor 100 % in buitenlandse handen zijn;

vi) faciliteiten om een deel van de productie op de binnenlandse markt af te zetten (maar dan moeten de rechten worden betaald), als uitzondering op de algemene regel dat de gehele productie moet worden uitgevoerd.

(100) In EPZ's gevestigde bedrijven en EGB's dienen op de voorgeschreven wijze boekhouding te voeren van de ingevoerde materialen, het ge- en verbruik van die materialen en van de uitgevoerde goederen. Deze boekhouding wordt regelmatig door de bevoegde autoriteiten gecontroleerd.

(101) Zij moeten tevens een minimaal nettobedrag aan deviezen verdienen (een percentage van de export) en de exportprestaties moeten in overeenstemming zijn met de voorwaarden van het exportbeleid. Alle activiteiten van EGB's of van in EPZ's gevestigde bedrijven moeten plaatsvinden in een douane-entrepot.

d) *Conclusie*

(102) De regeling was door één onderneming gebruikt voor de invoer van grondstoffen en kapitaalgoederen en voor de aankoop van goederen op de binnenlandse markt. Voorts had de onderneming van de faciliteit gebruik gemaakt om een deel van haar productie op de binnenlandse markt te verkopen. De onderneming had ook gebruik gemaakt van de vrijstelling van douanerechten op grondstoffen en kapitaalgoederen, de vrijstelling van accijnzen op goederen die op de binnenlandse markt waren aangekocht en van de terugbetaling van de nationale omzetbelasting voor op de binnenlandse markt aangekochte goederen. De Commissie heeft onderzocht of deze vrijstellingen aanleiding gaven tot compenserende maatregelen. De EPZ-/EGB-regeling is een subsidieregeling: de vrijstellingen zijn financiële bijdragen van de Indiase overheid omdat deze afstand doet van inkomsten die haar normalerwijze toekomen en de ontvangers hierdoor een

▼B

voordeel verkrijgen. Omdat deze subsidie volgens de Indiase wetgeving afhankelijk is van exportprestaties in de zin van artikel 3, lid 4, onder a), van de basisverordening, wordt zij geacht specifiek te zijn en aanleiding te geven tot compenserende maatregelen.

(103) Grondstoffen en consumptiegoederen komen uitsluitend in aanmerking voor de uitzondering van punt i) van bijlage I van de basisverordening, wanneer zij worden gebruikt bij de productie van het exportproduct en er een controlesysteem bestaat met behulp waarvan kan worden nagegaan welke inputs zijn gebruikt bij de vervaardiging van het exportproduct. Machines (kapitaalgoederen) vallen niet onder deze uitzondering.

(104) Texprocil voerde aan dat de in het kader van de EGB-regeling ingevoerde kapitaalgoederen, om de in overweging 81 uiteengezette redenen voor de EK-regeling, geen aanleiding geven tot compenserende maatregelen.

(105) In antwoord hierop wordt eraan herinnerd dat, op grond van de in overweging 81 met betrekking tot de EK-regeling uiteengezette redenen, kapitaalgoederen geen „inputs" zijn in de zin van de basisverordening. Voorts werd vastgesteld dat deze regeling rechtens afhankelijk is van exportprestaties en derhalve specifiek is en aanleiding geeft tot compenserende maatregelen.

(106) Voor de vrijstelling van accijnzen werd vastgesteld dat de accijnzen bij aankoop door een niet-EGB worden gecrediteerd als een terugbetaling (CENVAT) en worden gebruikt voor de betaling van accijnzen op binnenlandse verkoop. Door vrijstelling te verlenen van accijnzen voor aankopen door een EGB derft de Indiase overheid dan ook geen aanvullende inkomsten en ontvangt de EGB geen extra voordelen.

(107) Dit is niet het geval bij de terugbetaling van de nationale omzetbelasting voor goederen die in het binnenland zijn aangekocht omdat deze belasting niet wordt terugbetaald aan ondernemingen die op de binnenlandse markt actief zijn. Volgens punt 6.12 van het document „In- en uitvoerbeleid" komen in een EPZ gevestigde ondernemingen en EGB's in aanmerking voor deze terugbetaling, mits de geleverde goederen in India zijn vervaardigd. Met andere woorden EGB's komen, in tegenstelling tot binnenlandse ondernemingen, in aanmerking voor de terugbetaling van de nationale omzetbelasting.

(108) Texprocil voerde voorts aan dat de nationale omzetbelasting die verschuldigd is over ter plaatse aangekochte inputs die bij de productie van het exportproduct worden gebruikt een indirecte belasting is in de zin van punt h) van bijlage I van de basisverordening en dat vrijstelling van in een voorafgaand stadium geheven cumulatieve indirecte belasting geen aanleiding kan geven tot compenserende maatregelen.

(109) Punt h) van de lijst van voorbeelden van exportsubsidies in Bijlage I bij de basisverordening luidt als volgt: Vrijstelling, kwijtschelding of uitstel van betaling van in voorafgaande stadia geheven cumulatieve indirecte belastingen op goederen en diensten die bij de productie van exportproducten worden gebruikt, voor bedragen die hoger zijn dan de vrijstelling, kwijtschelding of uitstel van betaling van in voorafgaande stadia geheven cumulatieve indirecte belastingen op goederen of diensten die bij de productie van soortgelijke, voor binnenlands verbruik bestemde goederen worden gebruikt. Vrijstelling, kwijtschelding of uitstel van betaling van in voorafgaande stadia geheven cumulatieve indirecte belastingen kan voor exportproducten worden toegestaan, zelfs indien dit niet geschiedt voor soortgelijke, voor binnenlands verbruik bestemde goederen, indien de in voorafgaande stadia geheven cumulatieve indirecte belastingen worden geheven op „inputs" die bij de productie van het exportproduct worden verbruikt (rekening houdend met normale verliezen). Dit punt wordt geïnterpreteerd overeenkom-

▼B

stig de in bijlage II opgenomen richtsnoeren inzake het verbruik van „inputs in het productieproces”.

(110) Aangevoerd werd dat in punt h) van bijlage I van de basisverordening het volgende is bepaald:

„i) in voorafgaande stadia geheven cumulatieve indirecte belastingen op goederen en diensten die voor de productie van exportproducten zijn gebruikt geven geen aanleiding tot compenserende maatregelen;

ii) als enige voorwaarde geldt hierbij dat de in voorafgaande stadia geheven cumulatieve indirecte belastingen van deze inputs is geheven;

iii) de uitzondering geldt zelfs indien een dergelijke vrijstelling niet wordt verleend voor de productie van soortgelijke, voor binnenlands verbruik bestemde goederen.”

(111) Onder „cumulatieve” indirecte belastingen in de basisverordening worden evenwel belastingen verstaan die in meerdere stadia worden geheven wanneer er geen mechanisme is voor de achtereenvolgende creditering van de belastingen indien goederen of diensten die in één productiestadium aan belastingen zijn onderworpen in een daaropvolgend productiestadium worden gebruikt.

(112) Volgens het document „In- en uitvoerbeleid” komen EGB's in aanmerking voor de terugbetaling van de nationale omzetbelasting voor in het binnenland aangekochte goederen. Dit betekent dat het niet verplicht is die goederen te gebruiken bij de vervaardiging van exportproducten. Volgens de Indiase overheid is de omzetbelastingplichtige de aankoper en wordt de nationale omzetbelasting over het algemeen niet terugbetaald.

(113) De terugbetaling van de nationale omzetbelasting voor in het binnenland aangekochte goederen aan EGB's wordt beschouwd als een subsidie die aanleiding geeft tot compenserende maatregelen en wel om de volgende redenen. Overeenkomstig punt h) van bijlage I van de basisverordening is de terugbetaling aan EGB's (die hun productie moeten uitvoeren) van de nationale omzetbelasting op goederen die in het binnenland zijn aangekocht een te hoge terugbetaling in vergelijking met de verkoop van goederen voor binnenlands gebruik (waarbij de nationale omzetbelasting niet wordt terugbetaald). Zoals reeds vermeld, is bij punt 6.12 van het document „In- en uitvoerbeleid” bepaald dat in een EPZ gevestigde onderneming/EGB's in aanmerking komen voor deze terugbetaling, mits de geleverde goederen in India zijn vervaardigd. In tegenstelling tot ondernemingen die op de binnenlandse markt verkopen komen EGB's in aanmerking voor terugbetaling van de nationale omzetbelasting. Voorts werd niet aangetoond dat de terugbetaling geschiedt overeenkomstig de richtsnoeren voor het gebruik van inputs in het productieproces (bijlage II van de basisverordening). Evenmin werd aangetoond dat de Indiase overheid beschikt over een systeem of procedure met behulp waarvan kan worden nagegaan of inputs zijn gebruikt bij de productie van de exportproducten en in welke hoeveelheden. Daarnaast bleek dat de betrokken onderneming in het kader van de vrijstelling van de nationale omzetbelasting goederen heeft aangekocht die niet werden gebruikt bij de productie van exportproducten. Op deze basis kan alleen worden vastgesteld dat de terugbetalingen te hoog waren.

(114) Voorts werd aangevoerd dat het relevante EGB in dit specifieke geval is gevestigd in de deelstaat Uttar Pradesh, zodat de belastingwet van deze staat bepaalt of niet-EGB's in deze staat zijn vrijgesteld van omzetbelasting. Voorts zou volgens de Indiase wetgeving („State Trade Tax Act”) vrijstelling kunnen worden verleend van de omzetbelasting bij de aankoop van grondstoffen en verpakkingsmateriaal, mits deze worden gebruikt bij de vervaardiging van de exportproducten. Hierbij zou geen

▼B

onderscheid worden gemaakt tussen producten die worden uitgevoerd door EGB's of door niet-EGB's.

(115) Bij de controle bij de Indiase overheid werd echter vastgesteld dat bij verkooptransacties tussen staten de nationale omzetbelasting en niet de plaatselijke omzetbelasting van toepassing is. De nationale omzetbelasting zou over het algemeen niet kunnen worden terugbetaald (afgezien van het feit dat EGB's in aanmerking komen voor terugbetaling van de nationale omzetbelasting die werd betaald voor plaatselijk aangekochte materialen). Bij de plaatselijke omzetbelasting die van toepassing is bij verkoop binnen een Indiase deelstaat is echter de plaatselijke overheid gemachtigd besluiten te nemen over vrijstelling. Het feit dat een bepaalde staat verschillende soorten belastingvrijstelling kan verlenen is niet relevant bij de beoordeling of de regeling aanleiding geeft tot compenserende maatregelen wat betreft de terugbetaling van de nationale omzetbelasting op plaatselijk aangekochte goederen. Dit argument wordt derhalve afgewezen.

(116) Omdat de subsidie gebonden is aan een EPZ/EGB is deze rechtens afhankelijk van exportprestaties in de zin van artikel 3, lid 4, onder a) van de basisverordening. De subsidie wordt geacht specifiek te zijn en aanleiding te geven tot compenserende maatregelen.

e) *Berekening van de subsidie*

Vrijstelling van invoerrechten op grondstoffen

(117) Ter plaatse werden aard en hoeveelheid van de ingevoerde materialen gecontroleerd. Hierbij bleek dat de onderneming grondstoffen op de binnenlandse markt had aangekocht en slechts geringe hoeveelheden had ingevoerd. De vraag of een te hoog bedrag aan invoerrechten was terugbetaald doet derhalve niet terzake.

Vrijstelling van invoerrechten op kapitaalgoederen

(118) In tegenstelling tot grondstoffen worden kapitaalgoederen niet fysiek in het eindproduct verwerkt. Voor de berekening werd het bedrag van de gederfde inkomsten gelijkgesteld aan een subsidie bij elke invoer van een kapitaalgoed. Bijgevolg werd het voordeel voor de onderzochte onderneming berekend door spreiding van het bedrag aan niet-betaalde invoerrechten op de ingevoerde kapitaalgoederen over de periode die ondernemingen in deze bedrijfstak gewoonlijk als afschrijvingstermijn gebruiken overeenkomstig artikel 7 van de basisverordening. Aan het bedrag dat aan het onderzoektijdvak werd toegerekend, werd de rente over het onderzoektijdvak toegevoegd om het totale voordeel voor de ontvanger vast te stellen. Gezien de aard van deze subsidie, die neerkomt op een eenmalige gift, werd gebruik gemaakt van de commerciële rente die in het onderzoektijdvak in India van toepassing was (naar raming 10 %). Het subsidiebedrag werd vervolgens over de gehele uitvoer van het EGB omgeslagen overeenkomstig artikel 7 van de basisverordening. Op basis van deze berekening ontving de onderneming een subsidie van 6,85 %.

Terugbetaling van de centrale omzetbelasting op plaatselijk aangekochte goederen

(119) Het voordeel werd berekend op basis van het bedrag van de terugbetaalbare centrale omzetbelasting voor aankopen in het onderzoektijdvak. Het subsidiebedrag werd omgeslagen over de gehele uitvoer in het onderzoektijdvak overeenkomstig artikel 7 van de basisverordening. Uitgaande van deze berekening werd vastgesteld dat de onderneming een subsidie had ontvangen van 1,75 %.

▼B

7. **Regeling Vrijstelling Vennootschapsbelasting (VV-regeling)**

a) *Rechtsgrond*

(120) De Wet Vennootschapsbelasting van 1961 is de rechtsgrond van de VV-regeling. Deze wet, die elk jaar bij de begrotingswet wordt gewijzigd, omschrijft de beginselen van de belastingheffing en van de verschillende vrijstellingen/verminderingen die kunnen worden aangevraagd. Bedrijven kunnen onder meer vrijstelling aanvragen op grond van de afdelingen 10A, 10B en 80HHC van de wet die voorzien in de vrijstelling van de vennootschapsbelasting op exportwinsten.

b) *Voorwaarden*

(121) Vrijstelling op grond van afdeling 10A kan worden aangevraagd door ondernemingen die in exportproductiezones zijn gevestigd, vrijstelling op grond van 10B door exportgerichte bedrijven en vrijstelling op grond van afdeling 80HHC door alle exportondernemingen.

c) *Toepassing in de praktijk*

(122) Om in aanmerking te komen voor bovengenoemde vrijstellingen/verminderingen moet een onderneming een aanvraag indienen bij zijn belastingaangifte aan het eind van het belastingjaar. Het belastingjaar loopt van 1 april tot 31 maart. De belastingaangifte moet voor de daaropvolgende 30 november worden ingediend. De belastingautoriteiten hebben drie jaar de tijd om deze aangifte te behandelen. Een onderneming kan slechts een verzoek indienen voor één van de drie vrijstellingen op grond van de bovengenoemde afdelingen.

d) *Conclusie*

(123) In punt e) van bijlage I bij de basisverordening wordt „de gehele of gedeeltelijke vrijstelling speciaal in verband met de uitvoer van directe belastingen” een exportsubsidie genoemd. De Indiase overheid verleent in het kader van de VV-regeling een financiële bijdrage aan de onderneming door afstand te doen van inkomsten die haar normalerwijze toekomen. Door deze financiële bijdrage verkrijgt de ontvanger een voordeel omdat hij minder belasting moet betalen.

(124) De subsidie is rechtens afhankelijk van exportprestaties in de zin van artikel 3, lid 4, onder a), van de basisverordening omdat alleen exportwinsten zijn vrijgesteld en de subsidie derhalve specifiek is.

(125) De Indiase overheid en Texprocil voerden aan dat de VV-regeling op grond van afdeling 80HHC vanaf het belastingjaar april 2001 - maart 2002 geleidelijk wordt afgeschaft. Deze regeling zou derhalve geen aanleiding geven tot compenserende maatregelen.

(126) Op grond van onderafdeling 1B van afdeling 80HHC van de wet vennootschapsbelasting zouden in de volgende jaren de volgende percentages van de exportwinsten aftrekbaar zijn:

Belastingjaar	Onderzocht jaar	Aftrekbare exportwinst
2000-2001	2001-2002	80 %
2001-2002	2002-2003	70 %
2002-2003	2003-2004	50 %
2003-2004	2004-2005	30 %
2004-2005	2005-2006	0 %

▼B

(127) Bij de controle werd vastgesteld dat de regeling aan het eind van het onderzoektijdvak nog steeds werd toegepast. Van de exportinkomsten was 70 % vrijgesteld van de vennootschapsbelasting en ook wanneer definitieve maatregelen zullen worden genomen zullen producenten/exporteurs in India nog steeds voordelen verkrijgen in het kader van deze regeling. Overeenkomstig artikel 15 van de basisverordening dienen compenserende maatregelen te worden genomen tenzij de subsidie wordt ingetrokken of de betrokken exporteurs daardoor geen voordeel meer verkrijgen. Omdat afdeling 80HHC van de Wet Vrijstelling Vennootschapsbelasting duidelijk voldoet aan de criteria voor het instellen van rechten op grond van artikel 15 van de basisverordening moeten hieruit voortvloeiende voordelen worden meegerekend voor het totale bedrag van het compenserend recht.

e) *Berekening van de subsidie*

(128) Om in aanmerking te komen voor vrijstelling/vermindering op grond van afdelingen 10A, 10B en 80HHC moet een onderneming een aanvraag indienen bij haar belastingaangifte aan het eind van het belastingjaar. Het belastingjaar loopt van 1 april tot en met 31 maart. Het voordeel werd derhalve berekend voor de belastingvrijstelling die was aangevraagd voor het belastingjaar dat afliep tijdens het onderzoektijdvak (1 april 2001 - 31 maart 2002). Deze belastingaanvraag moest vóór 30 september 2002 worden ingediend, d.w.z. aan het eind van het onderzoektijdvak. Het voordeel voor de exporteurs werd derhalve berekend op basis van het verschil tussen de belasting met en zonder vrijstelling. De vennootschapsbelasting in dit belastingjaar bedroeg 35,7 %. Het subsidiebedrag werd over de gehele uitvoer omgeslagen overeenkomstig artikel 7, lid 2, van de basisverordening.

(129) Hoewel werd aangevoerd dat het voordeel van de subsidie nihil was, werden alternatieve methoden voorgesteld voor de berekening van de subsidiemarge, met name met betrekking tot de toepasselijke belastingtarieven.

(130) Volgens artikel 5 van de basisverordening wordt de hoogte van tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidie berekend in termen van het door de ontvanger verkregen voordeel in het onderzoektijdvak. In dit geval werd het voordeel berekend op basis van de belastbare winst in het belastingjaar 2001/02 (1 april 2001 - 31 maart 2002) dat halverwege het onderzoektijdvak afliep. In het belastingjaar 2001/02 (het beoordelingsjaar 2002/03), was 70 % van de exportinkomsten vrijgesteld van de vennootschapsbelasting. Voor het daaropvolgende belastingjaar (1 april 2002 - 31 maart 2003) was dit percentage 50 %. Omdat een deel van dit latere belastingjaar binnen het onderzoektijdvak viel, werd het subsidiebedrag berekend op basis van het pro rata-gemiddelde van de beide tarieven die van toepassing waren in het onderzoektijdvak, d.w.z. 60 %. Er werden enige correcties toegepast op het aldus berekende subsidiebedrag van de ondernemingen die van deze regeling gebruik hebben gemaakt.

(131) Voorts werd gesteld dat de DEPB-inkomsten van het belastbaar inkomen moesten worden afgetrokken. In afwezigheid van DEPB-inkomsten zou er geen belastbare exportwinst zijn geweest. Dit argument houdt echter geen steek. Het DEPB-voordeel wordt namelijk verstrekt in de vorm van een contante subsidie (d.w.z. een rechtstreekse overdracht van middelen), terwijl de vrijstelling van de vennootschapsbelasting erop neerkomt dat de overheid afstand doet van inkomsten die haar normalerwijze toekomen. Hoewel de DEPB-voordelen duidelijk deel uitmaken van de inkomsten van een onderneming, zijn de twee subsidies het resultaat van twee onafhankelijke maatregelen van de Indiase overheid. Het is niet de taak van de onderzoeksautoriteit te pogen een reconstructie te maken van de situatie die zich zou voordoen in afwezigheid van bepaalde subsidies. De belastbare winst over de export of over alle transacties van een

▼B

onderneming is in ieder geval het resultaat van een vergelijking van alle inkomsten en kosten die bestaan uit verschillende elementen en die het resultaat zijn van tal van commerciële besluiten en marktkrachten. Het zou niet redelijk zijn hieruit één element (bijvoorbeeld de DEPB-inkomsten) te lichten en dit uit te sluiten van de berekening. Zoals hierboven reeds vermeld, werd het voordeel voor alle ondernemingen berekend aan de hand van de daadwerkelijke vrijstelling van de vennootschapsbelasting in het belastingjaar dat in het onderzoektijdvak (1 april 2001 - 31 maart 2002) afliep.

(132) Zes ondernemingen maakten in het onderzoektijdvak gebruik van deze regeling. Vijf ondernemingen ontvingen subsidies van 0,32 % tot 3,70 %, terwijl het subsidiepercentage voor de zesde onderneming te verwaarlozen was.

8. **Hoogte van de subsidies waartegen compenserende maatregelen kunnen worden genomen**

(133) De subsidies waartegen compenserende maatregelen kunnen worden genomen overeenkomstig de bepalingen van de basisverordening variëren voor de onderzochte producenten/exporteurs van 3,09 % tot 10,44 %.

(134) Overeenkomstig artikel 15, lid 3, van de basisverordening is de subsidiemarge voor de niet in de steekproef opgenomen medewerkende ondernemingen de gewogen gemiddelde subsidiemarge voor de in de steekproef opgenomen ondernemingen, d.w.z. 7,67 %. Omdat de medewerking in India over het algemeen hoog was (meer dan 90 %) werd de residuele subsidiemarge voor alle overige ondernemingen vastgesteld op het niveau van de onderneming met de hoogste individuele marge, d.w.z. 10,44 %.

Subsidie	DEPB	Rechtenvrije vervanging	EK	EPZ/EGB	VV	Totaal
	Post-export					
Bombay Dyeing N. W. Exports Limited Nowrosjee Wadia & Sons Limited	4,95 %		0,38 %			5,33 %
Brijmohan Purusottamdas	5,93 %				0,32 %	6,25 %
Divya	3,47 %				2,95 %	6,42 %
Jindal Worldwide	1,45 %				1,65 %	3,09 %
Texcellence	1,88 %	3,08 %			3,70 %	8,65 %
Mahalaxmi Exports	7,02 %				2,29 %	9,31 %
Pasupati				8,59 %		8,59 %
Prakash Cotton Mills	8,44 %		2,00 %			10,44 %
Vigneshwara	4,46 %					4,46 %
Niet in de steekproef opgenomen medewerkende ondernemingen						7,67 %
Alle overige ondernemingen						10,44 %

(135) Eén in de steekproef opgenomen onderneming, namelijk Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd, bleek gebruik te maken van vergunningen van twee gelieerde ondernemingen: Nowrosjee Wadia & Sons Limited & N. W. Exports Limited. Beide

▼B

gelieerde ondernemingen bleken producten uit te voeren die waren vervaardigd door Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd. Voor deze gelieerde ondernemingen geldt derhalve dezelfde subsidiemarge als voor Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd.

D. **BEDRIJFSTAK VAN DE GEMEENSCHAP**

(136) Binnen de Gemeenschap wordt het betrokken product vervaardigd door:

— producenten namens wie de klacht werd ingediend; alle producenten die voor de steekproef werden geselecteerd („de in de steekproef opgenomen EG-producenten") behoorden tot deze groep;

— andere EG-producenten namens wie de klacht niet was ingediend en die geen medewerking hebben verleend aan het onderzoek. Eén producent die bezwaar maakte tegen de procedure vertegenwoordigde minder dan 1 % van de EG-productie.

(137) De Commissie onderzocht of alle bovengenoemde ondernemingen konden worden beschouwd als EG-producenten in de zin van artikel 9, lid 1, van de basisverordening. Alle hierboven genoemde ondernemingen tezamen vertegenwoordigen de EG-productie.

(138) De bedrijfstak van de Gemeenschap bestaat uit 29 EG-producenten die medewerking verleenden aan het onderzoek van de Commissie, waaronder de vijf in de steekproef opgenomen EG-producenten. Deze producenten vertegenwoordigen 45 % van de EG-productie van katoenhoudend beddenlinnen. Zij worden derhalve beschouwd als de „bedrijfstak van de Gemeenschap" in de zin van artikel 9, lid 1, en artikel 10, lid 8, van de basisverordening.

E. **SCHADE**

1. **Ter inleiding**

(139) Omdat bij het onderzoek van de bedrijfstak van de Gemeenschap gebruik was gemaakt van een steekproef, werd de schade enerzijds onderzocht op basis van informatie over de ontwikkeling van productie, productiviteit, verkoop, marktaandeel, werkgelegenheid en groei die was verzameld bij alle bedrijven die deel uitmaken van de bedrijfstak van de Gemeenschap en anderzijds op basis van informatie over de ontwikkeling van prijzen, winstgevendheid, kasstroom, vermogen om kapitaal aan te trekken, investeringen, voorraden, capaciteit, bezettingsgraad, rendement van de investeringen en lonen die was verzameld bij de in de steekproef opgenomen producenten.

2. **Verbruik in de Gemeenschap**

(140) Het verbruik in de Gemeenschap werd vastgesteld op basis van de omvang van de productie van de EG-producenten volgens Eurocoton, waarvan de export volgens Eurostat werd afgetrokken en de invoer uit India en andere derde landen volgens Eurostat werd opgeteld. Het zichtbare EG-verbruik gaf een gestage groei te zien, namelijk van 173 651 t in 1999 tot 199 881 t in het onderzoektijdvak, d.w.z. met 15 %.

3. **Invoer uit India**

a) *Omvang en marktaandeel*

(141) De invoer van katoenhoudend beddenlinnen uit India daalde van 15 700 t in 1999 tot 14 300 t in het onderzoektijdvak, d.w.z. met 9 %. Na een lichte stijging tussen 1999 en 2000, ging de invoer

▼B

in 2001 omlaag. Het overeenkomstige marktaandeel daalde van 9,1 % in 1999 tot 7,2 % in het onderzoektijdvak

(142) Hoewel het marktaandeel van beddenlinnen uit India in de beoordelingsperiode kromp, is de invoer van dit beddenlinnen aanmerkelijk hoger dan het in artikel 10, lid 11, van de basisverordening vermelde niveau. Het belang van deze invoer blijkt tevens bij een vergelijking met het marktaandeel van de bedrijfstak van de Gemeenschap. Het marktaandeel van beddenlinnen uit India bedraagt meer dan een derde van het marktaandeel van de bedrijfstak van de Gemeenschap. Opmerkelijk is verder dat in de eerste negen maanden van 2003 de invoer met meer dan 11 % is gestegen op jaarbasis.

b) *Prijzen*

(143) De gemiddelde prijzen bij invoer uit India waren in 1999 en 2000 stabiel op ongeveer 5,65 EUR/kg. In 2001 stegen deze prijzen tot ongeveer 5,80 EUR/kg om vervolgens in het onderzoektijdvak te dalen tot ongeveer 5,50 EUR/kg, d.w.z. met 5 %.

c) *Prijsonderbieding*

(144) Om de prijsonderbieding te onderzoeken werden de gewogen gemiddelde verkoopprijzen per productsoort van de bedrijfstak van de Gemeenschap aan onafhankelijke afnemers op de EG-markt vergeleken met de overeenkomstige gewogen gemiddelde prijzen van beddenlinnen uit India. De vergelijking geschiedde na aftrek van kortingen. De prijzen van de bedrijfstak van de Gemeenschap werden op het niveau af-fabriek gebracht. De prijzen van beddenlinnen uit India werden vastgesteld op cif-basis met een correctie voor de douanerechten en kosten na invoer.

(145) Bij deze vergelijking bleek dat beddenlinnen uit India in het onderzoektijdvak in de Gemeenschap werd verkocht tegen prijzen die de prijzen van de bedrijfstak van de Gemeenschap onderboden, namelijk van 26 % tot 77 %. In meer dan 75 % van de gevallen was de prijsonderbiedingsmarge tussen de 60 en 70 %.

4. **Situatie van de bedrijfstak van de Gemeenschap**

(146) Onderzocht werd of de bedrijfstak van de Gemeenschap nog aan het herstellen is van de gevolgen van eerdere subsidiëring of dumping, maar er waren geen aanwijzingen dat dit het geval was.

(147) Aangevoerd werd dat de bedrijfstak van de Gemeenschap geen aanmerkelijke schade had ondervonden daar deze door contingenten was beschermd. Het is waar dat tijdens het onderzoektijdvak contingenten van toepassing waren. De rechtsgrond van deze contingenten was de WTO-overeenkomst inzake Textiel- en Kledingproducten, volgens welke deze contingenten op 31 december 2004 zullen vervallen. De contingenten zijn in het onderzoektijdvak niet volledig benut. De hoeveelheden die in het kader van deze contingenten kunnen worden ingevoerd stemmen overeen met een aanzienlijk deel van de EG-markt. Op grond van de verbruikscijfers voor het onderzoektijdvak komt het contingent voor India voor 2002 overeen met ongeveer 12 % van de EG-markt. Voorts wordt erop gewezen dat de omvang van deze textielcontingenten het resultaat is van onderhandelingen buiten het analytisch kader waarin de basisverordening voorziet. Hoewel niet kan worden uitgesloten dat de contingenten van invloed zijn geweest op de situatie van de bedrijfstak van de Gemeenschap, is de loutere aanwezigheid van contingenten niet voldoende om deze bedrijfstak te beschermen. Uit de analyse van de cijfers in onderhavig geval blijkt dat de bedrijfstak van de Gemeenschap in het onderzoektijdvak schade heeft geleden, ondanks de contingenten. De situatie van de bedrijfstak van de Gemeenschap ging zelfs nog achteruit hoewel de Indiase exporteurs de hen toegewezen contingenten in het onderzoek-

▼B

tijdvak niet geheel hebben benut. De claim wordt daarom afgewezen.

a) *Gegevens over de bedrijfstak van de Gemeenschap als geheel*

Productie, werkgelegenheid en productiviteit

(148) De productie van de bedrijfstak van de Gemeenschap steeg in geringe mate, namelijk van 37 700 t in 1999 tot 39 500 t in het onderzoektijdvak, d.w.z met 5 %.

(149) De aantal arbeidsplaatsen bleef vrijwel stabiel op ongeveer 5 500. De productiviteit steeg daarom van 6,8 t/werknemer in 1999 tot 7,2 t/werknemer in het onderzoektijdvak, d.w.z. met 6 %.

Omvang van de verkoop en marktaandeel

(150) De verkoop van de bedrijfstak van de Gemeenschap steeg in de beoordelingsperiode met 4 %, namelijk van 36 200 t in 1999 tot 37 800 t in het onderzoektijdvak. De verkoop was in 2001 tot 38 300 t gestegen, maar was in het onderzoektijdvak weer gedaald. De omzet steeg van 410 miljoen EUR in 1999 tot 441 miljoen EUR in 2001, maar daalde vervolgens met 5 procentpunten tot 420 miljoen EUR in het onderzoektijdvak.

(151) Ondanks het feit het verbruik op de EG-markt met 15 % steeg, ging het marktaandeel van de bedrijfstak van de Gemeenschap in het onderzoektijdvak omlaag, namelijk van 20,8 % tot 18,9 %. Het marktaandel fluctueerde rond de 20 % in 1999-2001 en daalde van 2001 tot in het onderzoektijdvak met 1,5 procentpunten.

Groei

(152) Hoewel het EG-verbruik in de beoordelingsperiode met 15 % steeg, liet de omvang van de verkoop van de bedrijfstak van de Gemeenschap een stijging zien van slechts 4 %. De omvang van de totale invoer steeg in dezelfde periode daarentegen met 35 %, met de belangrijkste stijging van 120 000 t in 2001 tot 139 000 t in het onderzoektijdvak. Terwijl het marktaandeel van beddenlinnen uit alle andere landen met meer dan 10 procentpunten steeg, nam het marktaandeel van de bedrijfstak van de Gemeenschap af van 20,8 % tot 18,9 %. Dit betekent dat de bedrijfstak van de Gemeenschap niet adequaat kon deelnemen aan de groei van de markt in de beoordelingsperiode.

b) *Gegevens over de in de steekproef opgenomen EG-producenten*

Voorraden, capaciteit en bezettingsgraad

(153) De voorraden fluctueerden aanzienlijk omdat hoofdzakelijk op order wordt geproduceerd en nauwelijks voorraden worden aangelegd. Hoewel de voorraden bij de in de steekproef opgenomen EG-producenten stegen, waren deze producenten van oordeel dat dit in hun geval geen schade-indicator was, omdat sterke fluctuaties van voorraden specifiek zijn voor hun bedrijfstak.

(154) Bij vrijwel alle in de steekproef opgenomen EG-producenten kon de productiecapaciteit moeilijk worden vastgesteld omdat de productie van beddenlinnen sterk geïndividualiseerd is en verschillende machinecombinaties vereist. Het is derhalve onmogelijk een algemene conclusie te trekken inzake de capaciteit van afzonderlijke machines voor de productie van beddenlinnen. Bovendien wordt een deel van het productieproces door een aantal van de in de steekproef opgenomen EG-producenten uitbesteed.

(155) Voor producten die worden bedrukt werd geoordeeld dat de afdeling die het linnen bedrukt doorslaggevend is voor de productiecapaciteit voor bedrukt beddenlinnen van alle in de steekproef

▼B

opgenomen EG-producenten. De bezettingsgraad van deze afdeling was gestaag gedaald van 90 % tot 82 %.

(156) Aangevoerd werd dat de ontwikkeling van de productiecapaciteit en de bezettingsgraad geen schade-indicators zijn. Evenals bij eerdere onderzoeken ten aanzien van hetzelfde product wordt erkend dat inderdaad geen algemene conclusies kunnen worden getrokken uit de capaciteit van afzonderlijke machines. De bezettingsgraad van de bedrukkingsafdeling was echter een schade-indicator, hoewel die slechts betrekking had op een deel van het betrokken product.

Prijzen

(157) De gemiddelde prijzen per kg van de in de steekproef opgenomen EG-producenten stegen in de beoordelingsperiode van 13,3 EUR tot 14,2 EUR. Hierbij moet worden bedacht dat deze gemiddelde prijzen zowel betrekking hebben op duur als op goedkoop beddenlinnen en dat de bedrijfstak van de Gemeenschap gedwongen was over te schakelen op duurdere producten gezien de aanvoer van goedkope artikelen uit derde landen op de massamarkt van goedkope artikelen. De gemiddelde verkoopprijzen per kg van de bedrijfstak van de Gemeenschap in zijn geheel stegen daarentegen enigszins, namelijk van 11,3 EUR in 1999 tot 11,5 EUR in 2001, waarna er een daling was tot 11,1 EUR in het onderzoektijdvak.

(158) Aangevoerd werd dat de ontwikkeling van prijzen niet kan worden beschouwd als een schade-indicator. Dit argument was echter alleen gebaseerd op het feit dat de verkoopprijzen van de in de steekproef opgenomen ondernemingen licht waren gestegen, waarvoor in overweging 157 echter een verklaring werd gegeven. Voorts is de prijsontwikkeling slechts één factor die moet worden onderzocht. De kostprijs steeg eveneens en omdat de bedrijfstak van de Gemeenschap zich steeds meer ging toeleggen op de productie van duurdere producten, stegen de prijzen eveneens. Een steeds stijgende gemiddelde prijs wijst daarom niet noodzakelijkerwijs op schade. De claim wordt daarom afgewezen.

Investeringen en het vermogen om kapitaal bijeen te brengen

(159) Van 1999 op 2001 daalden de investeringen van 7 miljoen EUR tot 2,5 miljoen EUR. Van 2001 tot en met het onderzoektijdvak bleven de investeringen vrijwel stabiel en bedroegen zij in het onderzoektijdvak slechts 41 % van de investeringen in 1999.

(160) De bedrijfstak van de Gemeenschap stelde niet dat er problemen waren geweest om kapitaal bijeen te brengen voor zijn activiteiten en er waren ook geen aanwijzingen dat dit het geval was geweest.

Winstgevendheid, rendement van investeringen en kasstroom

(161) De winstgevendheid van de in de steekproef opgenomen EG-producenten daalde in de beoordelingsperiode aanzienlijk, namelijk van 7,7 % in 1999 tot 4,4 % in het onderzoektijdvak, d.w.z. met 42 %. Het rendement van de investeringen volgde dezelfde trend en daalde van 10,5 % in 1999 tot 5,9 % in het onderzoektijdvak, een daling van 44 %.

(162) Aangevoerd werd dat een gemiddelde winstgevendheid van meer dan 5 % in de beoordelingsperiode niet kan worden beschouwd als een schade-indicator. De schade moet in dit opzicht vooral worden vastgesteld met betrekking tot het onderzoektijdvak. In het onderzoektijdvak bedroeg de winstgevendheid slechts 4,4 %. De winstgevendheid bedroeg in 1999, toen de bedrijfstak van de Gemeenschap geen concurrentie ondervond van gesubsidieerde producten, 7,7 % om vervolgens in de beoordelingsperiode te dalen met 43 %, een sterke daling, die te wijten was aan de sterke concurrentie van gesubsidieerde producten. Daardoor was

▼B

de winstgevendheid in het onderzoektijdvak lager dan de winstgevendheid die had kunnen worden bereikt in afwezigheid van de invoer van gesubsidieerde producten, namelijk 6,5 %.

(163) Aangevoerd werd dat de daling van de winstgevendheid van de in de steekproef opgenomen ondernemingen niet kan worden toegeschreven aan de invoer van gesubsidieerde producten, maar aan de stijging van de loonkosten en een daling van de investeringen. Omdat de loonkosten van de in de steekproef opgenomen ondernemingen in de beoordelingsperiode slechts met 4,2 % stegen, kan dit niet de daling van de winstgevendheid verklaren. Een daling van de investeringen brengt niet noodzakelijkerwijs een daling van de winstgevendheid met zich. Dit argument werd daarom afgewezen.

(164) Aangevoerd werd dat de daling van het rendement van investeringen alleen de daling van de investeringen weerspiegeld. Het rendement van de investeringen is echter de winst in verhouding tot de waarde van alle activa. Een vermindering van de investeringen leidt dus tot een vermindering van de waarde van de activa en daarom niet een stijging van het rendement van de investeringen. Dit argument werd daarom afgewezen.

(165) De kasstroom die door het betrokken product wordt gegenereerd daalde van 16,8 miljoen EUR in 1999 tot 11,3 miljoen EUR in het onderzoektijdvak. De sterkste daling deed zich voor in 2000, toen de kasstroom met 27 % achteruitging. Tussen 2000 en het onderzoektijdvak daalde de kasstroom met nog eens 5 %.

(166) Aangevoerd werd dat de Commissie de kasstroom als een niet-significante indicator beschouwde. Het is inderdaad zo dat de kasstroom wordt beïnvloed door fluctuaties van de voorraden en derhalve slechts in beperkte mate een relevante indicator is. De negatieve ontwikkeling van de kasstroom over de betrokken periode stemt echter overeen met andere indicatoren en bevestigt daarmee de ongunstige ontwikkeling van de situatie van de bedrijfstak van de Gemeenschap en moet daarom niet als insignificant worden beschouwd.

Lonen

(167) De loonkosten stegen in de beoordelingsperiode met 3,3 %, namelijk van 35,2 miljoen EUR in 1999 tot 36,3 miljoen EUR in het onderzoektijdvak. Omdat het aantal werknemers vrijwel stabiel was, stegen de gemiddelde loonkosten met 4 % van 29 100 EUR tot 30 300 EUR. Deze stijgingen zijn nominaal en liggen aanzienlijk onder de stijging van de consumentenprijzen met 7,8 % in de beoordelingsperiode.

(168) De loonstijgingen zouden niet duiden op schade. De gemiddelde loonkosten van de in de steekproef opgenomen ondernemingen zijn in de beoordelingsperiode nominaal slechts met 4,2 % gestegen hetgeen, gelet op de stijging van de consumentenprijzen, betekent dat zij in reële termen met ongeveer 3,6 % zijn gedaald.

Hoogte van de subsidies die aanleiding geven tot compenserende maatregelen

(169) Gezien de omvang van de invoer van gesubsidieerde producten en de prijs van deze producten kunnen de gevolgen van de subsidiemarge, die ook aanzienlijk is, niet als te verwaarlozen worden beschouwd.

Relevantie van de indicatoren

(170) Aangevoerd werd dat productie, productiviteit en verkoopvolume van de bedrijfstak van de Gemeenschap waren gestegen en het aantal arbeidsplaatsen ongeveer gelijk was gebleven, hetgeen niet wijst op schade. Uit de cijfers over voorraden en uit het vermogen kapitaal aan te trekken zou evenmin blijken dat er sprake was van schade en het was daarom niet zinvol opmerkingen te maken over deze factor. Er wordt evenwel op

▼B

gewezen dat schade uit tal van factoren moet blijken en dat een of meer van deze factoren niet noodzakelijkerwijs doorslaggevend is, zoals bepaald bij artikel 8, lid 5, van de basisverordening. Het argument overtuigt niet daar geen enkele indicator op zich relevant is en andere indicatoren op een ongunstige ontwikkeling wezen. Het argument werd daarom afgewezen.

5. **Conclusie**

(171) Onderzoek van de hierboven vermelde factoren wijst uit dat tussen 1999 en het onderzoektijdvak de situatie van de bedrijfstak van de Gemeenschap in de beoordelingsperiode achteruitging. In die periode daalde de winstgevendheid aanzienlijk en het marktaandeel kromp met 9,1 %. Verscheidene andere schade-indicatoren, zoals bezettingsgraad, kasstroom, rendement van de investeringen en investeringen, wezen eveneens op een ongunstige ontwikkeling. Voor de in de steekproef opgenomen EG-producenten daalden zowel de investeringen als het rendement van de investeringen aanzienlijk. Het aantal arbeidsplaatsen bleef min of meer stabiel. Een aantal indicatoren wezen op een gunstige ontwikkeling: omzet en verkoopvolume van de bedrijfstak van de Gemeenschap stegen enigszins. Productiviteit en lonen stegen marginaal. De gemiddelde verkoopprijzen van de in de steekproef opgenomen producenten stegen in de beoordelingsperiode enigszins, hetgeen echter deels het gevolg was van een overschakeling op de productie van duurdere producten. In die periode steeg het verbruik in de Gemeenschap echter met 15 %, terwijl het marktaandeel van de bedrijfstak van de Gemeenschap met 9,1 % daalde. Bovendien daalden de gemiddelde verkoopprijzen van de bedrijfstak van de Gemeenschap in die periode.

(172) Gelet op het voorgaande wordt geconcludeerd dat de bedrijfstak van de Gemeenschap aanmerkelijke schade heeft geleden in de zin van artikel 8 van de basisverordening.

F. **OORZAKELIJK VERBAND**

1. **Inleiding**

(173) Overeenkomstig artikel 8, lid 6, van de basisverordening heeft de Commissie onderzocht of de schade die de bedrijfstak van de Gemeenschap door de invoer van gesubsidieerde producten uit India heeft geleden als aanmerkelijk kan worden beschouwd. Andere bekende factoren dan de invoer van gesubsidieerde producten waardoor de bedrijfstak van de Gemeenschap tevens schade kon hebben geleden werden eveneens onderzocht om te voorkomen dat door deze andere factoren veroorzaakte schade aan de invoer van gesubsidieerde producten wordt toegeschreven.

2. **Gevolgen van de invoer van gesubsidieerde producten**

(174) De invoer van katoenhoudend beddenlinnen uit India daalde van 15 700 t in 1999 tot 14 300 t in het onderzoektijdvak, d.w.z. met 9 %. Na een lichte stijging van 1999 tot 2000 daalde de invoer in 2001 en was deze in het onderzoektijdvak op ongeveer hetzelfde niveau. Het overeenkomstige marktaandeel daalde van 9,1 % in 1999 tot 7,2 % in het onderzoektijdvak, hetgeen nog steeds aanzienlijk is.

(175) De gemiddelde prijzen van beddenlinnen uit India daalden enigszins over de beoordelingsperiode in haar geheel. In 1999 en 2000 waren deze stabiel rond 5,65 EUR/kg. In 2001 stegen zij tot ongeveer 5,80 EUR/kg om vervolgens in het onderzoektijdvak te dalen tot ongeveer 5,50 EUR/kg, d.w.z. met 5 %.

(176) Bij de analyse van de gevolgen van de invoer van gesubsidieerd beddenlinnen werd vastgesteld dat bij dit product vooral op de prijs wordt geconcurreerd. De afnemers bepalen het ontwerp en de kwaliteit van het product dat zij bestellen. Alvorens een order

▼B

te plaatsen bij een producent/exporteur in India, geven importeurs/handelaars alle kenmerken van het te leveren product (ontwerp, kleur, kwaliteit, maten…) op en vergelijken de offertes van de verschillende producenten hoofdzakelijk op basis van de prijs omdat alle andere elementen al zijn vastgelegd in de offerte-aanvraag of het resultaat zijn van de inspanningen van de importeur zelf (bijvoorbeeld het voorzien van een handelsmerk). De prijzen van de gesubsidieerde producten uit India bleken aanzienlijk lager dan die van de bedrijfstak van de Gemeenschap en ook lager dan die van exporteurs uit andere derde landen, en bleven bovendien in het onderzoektijdvak nog dalen. Voorts moest de bedrijfstak van de Gemeenschap zich grotendeels terugtrekken uit het goedkope marktsegment waar beddenlinnen uit India sterk aanwezig was, waaruit het oorzakelijk verband blijkt tussen de invoer van gesubsidieerde producten uit India en de schade die de bedrijfstak van de Gemeenschap heeft geleden.

(177) Aangevoerd werd dat de invoer uit India zowel relatief als absoluut was gedaald in een situatie waarin geen rechten van toepassing waren en dat bedoelde producten uit India slechts een relatief gering marktaandeel hadden en daarom geen schade veroorzaakten.

(178) De invoer uit India is inderdaad afgenomen. Er zijn niettemin verschillende factoren die schade veroorzaken: op de eerste plaats waren op deze invoer in het onderzoektijdvak douanerechten van 10,2 % (tot en met december 2001) en van 9,6 % (vanaf januari 2002) van toepassing, terwijl de invoer uit Pakistan (de grootste leverancier) vanaf januari 2002 van rechten was vrijgesteld. Voorts is de vraag niet of een marktaandeel relatief gering is maar of dit marktaandeel groot genoeg is om aanmerkelijke schade te veroorzaken. In dit geval was sprake van een aanzienlijke invoer van gesubsidieerde producten tegen lage prijzen die de prijzen van de bedrijfstak van de Gemeenschap onderboden. Tevens bleek deze invoer in de tijd samen te vallen met de door de bedrijfstak van de Gemeenschap ondervonden schade. Al deze elementen leidden tot de conclusie van dit hoofdstuk, namelijk dat de aanmerkelijke schade door de invoer is veroorzaakt.

(179) Gezien de hoeveelheden en prijzen van het beddenlinnen uit India op de EG-markt oefenden deze producten een aanzienlijke neerwaartse druk uit op de omvang van de verkoop en de prijzen van de bedrijfstak van de Gemeenschap. De bedrijfstak van de Gemeenschap kon zijn geringe verkoop in het goedkope marktsegment niet compenseren door de verkoop van duurdere niche-producten, zodat met name marktaandeel, investeringen, winstgevendheid en het rendement van de investeringen van deze bedrijfstak achteruitgingen.

(180) Het marktaandeel van de Indiase exporteurs was in het onderzoektijdvak nog steeds aanzienlijk en ruimschoots meer dan minimaal. De bescheiden daling van het verkoopvolume wijst er echter niet op dat de Indiase exporteurs nog slechts een marginale rol vervulden en op het punt stonden van de EG-markt te verdwijnen. De bedrijfstak van de Gemeenschap heeft door de invoer van gesubsidieerde producten uit India, op zich, dan ook aanmerkelijke schade geleden. Louter ter illustratie: de invoer uit India is in het eerste halfjaar van 2003 met meer dan 8 % gestegen ten opzichte van het eerste halfjaar van 2002, zodat de schijnbaar neerwaartse trend waarschijnlijk niet van blijvende aard is.

(181) Aangevoerd werd dat de gemiddelde subsidiemarge 8 % bedroeg en dat de gemiddelde prijsonderbieding veel hoger was terwijl de prijzen van de in de steekproef opgenomen EG-producenten stegen.

(182) In dit verband wordt erop gewezen dat de exportprijzen in veel gevallen niet de kosten omvatten voor het ontwerp en het op de markt brengen van het beddenlinnen, omdat de importeur in de Gemeenschap deze diensten op zich nam. Voor deze kosten kan

▼B

in het algemeen geen raming worden gemaakt, maar indien hiermee rekening wordt gehouden, leidt dit wel tot lagere prijsonderbiedingsmarges. De prijzen van de bedrijfstak van de Gemeenschap hebben in een aantal gevallen betrekking op merkproducten waarvoor een hogere prijs wordt gevraagd. Volgens artikel 8, lid 6, van de basisverordening moet bovendien worden aangetoond dat de gevolgen voor de bedrijfstak van de Gemeenschap zijn toe te schrijven aan het invoervolume en/of het niveau van de prijzen. Het is dus niet de prijsonderbieding die uiteindelijk terzake doet in deze context, doch het prijsniveau van de invoer. Er kan derhalve niet worden geconcludeerd dat de invoer van gesubsidieerde producten geen aanmerkelijke schade heeft veroorzaakt.

3. **Gevolgen van andere factoren**

a) *Invoer uit Pakistan*

(183) Het marktaandeel van beddenlinnen uit Pakistan werd steeds groter, namelijk van 20,8 % in 1999 tot 24,7 % in het onderzoektijdvak, of van 36 000 t in 1999 tot 49 400 t in het onderzoektijdvak. Omdat de gemiddelde prijzen bij uitvoer uit Pakistan ongeveer gelijk zijn met die bij uitvoer uit India ligt de veronderstelling voor de hand dat de bedrijfstak van de Gemeenschap eveneens schade heeft geleden door de invoer uit Pakistan. Tegelijkertijd met deze antisubsidieprocedure is overigens een antidumpingprocedure ingeleid tegen beddenlinnen uit Pakistan dat momenteel nog loopt en dat is gebaseerd op het argument dat het marktaandeel van beddenlinnen uit Pakistan is vergroot omdat dit product met dumping in de Gemeenschap wordt ingevoerd en zo schade heeft toegebracht aan de bedrijfstak van de Gemeenschap. Indien dit in het lopende onderzoek wordt bevestigd, zullen passende maatregelen worden genomen.

(184) De invoer uit Pakistan heeft derhalve waarschijnlijk bijgedragen aan de aanmerkelijke schade die de bedrijfstak van de Gemeenschap heeft geleden. Desondanks kan niet worden ontkend dat de invoer uit India op zich ook aanmerkelijke schade heeft berokkend.

b) *Invoer uit andere derde landen dan India en Pakistan*

(185) De invoer uit andere derde landen dan India en Pakistan steeg van 51 400 t in 1999 tot 75 300 t in het onderzoektijdvak. Het marktaandeel van die landen steeg van 29,6 % in 1999 tot 37,7 % in het onderzoektijdvak. Het grootste deel van de invoer uit die landen komt uit Turkije. Gelet op de banden tussen Turkse ondernemingen en EG-ondernemingen is er hier sprake van een zekere marktintegratie in de vorm van handel tussen Turkse producenten/exporteurs en EG-ondernemingen die erop wijst dat het besluit om uit dat land in te voeren niet alleen verband houdt met de prijs. Dit wordt bevestigd door de gemiddelde prijzen van beddenlinnen uit Turkije die in het onderzoektijdvak ongeveer 45 % hoger waren dan die van beddenlinnen uit India en 34 % hoger dan die van beddenlinnen uit Pakistan. Het is derhalve niet waarschijnlijk dat invoer uit Turkije het oorzakelijk verband heeft verbroken tussen de invoer van gesubsidieerde producten uit India en de schade die de bedrijfstak van de Gemeenschap heeft geleden.

(186) Het marktaandeel van beddenlinnen uit de overige landen is aanzienlijk kleiner, namelijk minder dan 3,9 %, zodat het onwaarschijnlijk is dat aanmerkelijke schade aan de invoer uit die landen kan worden toegeschreven.

(187) De gemiddelde prijs bij invoer uit andere landen dan India en Pakistan steeg van 7,18 EUR/kg in 1999 tot 7,47 EUR/kg in 2001 en daalde tot 7,40 EUR/kg in het onderzoektijdvak. In het onderzoektijdvak waren deze prijzen ongeveer 34 % hoger dan de prijzen bij invoer uit India. De invoer uit andere derde landen

▼B

oefende derhalve niet in die mate druk uit op de prijzen van de bedrijfstak van de Gemeenschap als de invoer uit India. Het marktaandeel van afzonderlijke landen in die groep was bovendien minder dan 4 %. Daarom wordt geconcludeerd dat invoer uit andere derde landen niet de schade heeft veroorzaakt die de bedrijfstak van de Gemeenschap heeft geleden.

c) *Inkrimping van de vraag*

(188) Aangevoerd werd dat de vraag naar door de bedrijfstak van de Gemeenschap vervaardigd beddenlinnen was gedaald, omdat die bedrijfstak zich concentreert op het duurdere marktsegment waar kleinere hoeveelheden worden verkocht. Zoals reeds eerder vermeld, daalde het verbruik van beddenlinnen in de Gemeenschap in de beoordelingsperiode niet, maar steeg het. De meeste EG-producenten hebben verschillende productlijnen voor verschillende marktsegmenten. Op de duurdere merken wordt meer winst gemaakt, doch daarvan wordt veel minder verkocht. Om de bezettingsgraad te optimaliseren en de vaste productiekosten te dekken moet de bedrijfstak van de Gemeenschap ook grote hoeveelheden goedkope producten verkopen. Er zijn geen aanwijzingen dat de vraag in het lage marktsegment is afgenomen. Dit segment wordt daarentegen steeds meer overgenomen door goedkope importproducten, waardoor de bedrijfstak van de Gemeenschap schade lijdt. Gezien de algemene stijging van het verbruik die niet beperkt is tot een bepaald marktsegment kan de ontwikkeling van de vraag in de Gemeenschap daarom niet het oorzakelijk verband hebben verbroken tussen de invoer van gesubsidieerde producten uit India en de schade die de bedrijfstak van de Gemeenschap heeft geleden.

d) *Invoer door de bedrijfstak van de Gemeenschap*

(189) Aangevoerd werd dat de bedrijfstak van de Gemeenschap zelf katoenhoudend beddenlinnen heeft ingevoerd uit India en zo zelf tot de schade heeft bijgedragen. In het onderzoektijdvak voerde evenwel slechts één in de steekproef opgenomen EG-producent beddenlinnen uit India in en de verkoop van dit beddenlinnen genereerde slechts een klein deel van de omzet van deze producent (ongeveer 10 %). De invoer van beddenlinnen uit India door de bedrijfstak van de Gemeenschap kan daarom niet worden beschouwd het oorzakelijk verband te hebben verbroken tussen de invoer van gesubsidieerde producten uit India en de aanmerkelijke schade die de bedrijfstak van de Gemeenschap als geheel heeft geleden.

e) *Exportprestaties van de bedrijfstak van de Gemeenschap*

(190) De export van de in de steekproef opgenomen EG-producenten bedroeg slechts ongeveer 0,5 % van hun totale verkoop. Gezien het te verwaarlozen aandeel van de uitvoer in de totale activiteiten kan deze factor niet mede de oorzaak zijn geweest van de schade.

f) *Productiviteit van de bedrijfstak van de Gemeenschap*

(191) De ontwikkeling in de productiviteit werd hierboven besproken onder „schade”. Omdat de productiviteit was gestegen van 6,8 t/werknemer in 1999 tot 7,2 t/werknemer in het onderzoektijdvak, d.w.z. met ongeveer 6 %, kan deze factor niet mede de oorzaak zijn geweest van de schade.

4. **Conclusie**

(192) Met een marktaandeel van 7,2 % in het onderzoektijdvak kan de invoer van gesubsidieerde producten uit India aanzienlijk worden genoemd, temeer daar deze geschiedde tegen lage en dalende prijzen in een periode waarin de bedrijfstak van de Gemeenschap aanmerkelijke schade leed in termen van een

▼B

daling van marktaandeel, bezettingsgraad, investeringen, winstgevendheid, rendement van investeringen en kasstroom.

(193) De bedrijfstak van de Gemeenschap heeft waarschijnlijk eveneens schade geleden door invoer uit Pakistan. Dit betekent echter niet dat de schade die door invoer uit India werd veroorzaakt niet meer terzake doet. De overige mogelijke oorzaken van schade, d.w.z. de invoer uit andere landen dan India en Pakistan, de ontwikkeling van de vraag, de invoer door de bedrijfstak van de Gemeenschap en de export en de productiviteit van deze bedrijfstak werden onderzocht, maar deze bleken het oorzakelijk verband niet te hebben verbroken tussen de invoer uit India en de schade die de bedrijfstak van de Gemeenschap heeft geleden. Het grote volume en de agressief lage prijzen van de producten uit India zijn, op zich, een onafhankelijke oorzaak van de aanmerkelijke schade die de bedrijfstak van de Gemeenschap heeft geleden. Geen van de andere mogelijke schadeoorzaken doet afbreuk aan het feit dat er een reëel en aanzienlijk oorzakelijk verband is tussen de invoer van gesubsidieerde producten en de aanmerkelijke schade.

(194) Uitgaande van de hierboven vermelde analyse waarin een duidelijk onderscheid werd gemaakt tussen de gevolgen van alle bekende factoren voor de situatie van de bedrijfstak van de Gemeenschap en de schadelijke gevolgen van de invoer van gesubsidieerde producten wordt geconcludeerd dat de bedrijfstak van de Gemeenschap aanmerkelijke schade heeft geleden door de invoer uit India in de zin van artikel 8, lid 6, van de basisverordening.

G. **BELANG VAN DE GEMEENSCHAP**

1. **Algemeen**

(195) Onderzocht werd of er, ondanks de conclusie inzake schadeveroorzakende subsidiëring, dwingende redenen waren die tot de conclusie leidden dat het in dit geval niet in het belang van de Gemeenschap was maatregelen te nemen. Overeenkomstig artikel 31, lid 1, van de basisverordening werden de gevolgen onderzocht van het al dan niet nemen van maatregelen voor alle betrokkenen bij deze procedure.

2. **Bedrijfstak van de Gemeenschap**

(196) De bedrijfstak van de Gemeenschap heeft aanmerkelijke schade geleden. Deze bedrijfstak heeft bewezen gezond te zijn en op billijke marktvoorwaarden te kunnen concurreren. De schade die hij heeft ondervonden vloeide voort uit concurrentie met gesubsidieerde producten. Door de aanwezigheid van deze gesubsidieerde producten werd een aantal EG-producenten gedwongen de productie van katoenhoudend beddenlinnen te staken.

(197) Geoordeeld wordt dat de concurrentie op de markt, na het nemen van maatregelen, weer eerlijk zal zijn. De bedrijfstak van de Gemeenschap zal dan meer kunnen verkopen tegen hogere prijzen en de winsten kunnen maken om verdere investeringen in zijn productiefaciliteiten te doen.

(198) Indien geen maatregelen worden genomen, zal de situatie van de bedrijfstak van de Gemeenschap achteruit blijven gaan. Hij zal niet verder kunnen investeren in nieuwe productiecapaciteit en kunnen concurreren met invoer uit derde landen. Een aantal ondernemingen zal de productie moeten staken en werknemers moeten ontslaan.

(199) Daarom wordt geconcludeerd derhalve dat compenserende maatregelen in het belang zijn van de bedrijfstak van de Gemeenschap.

▼B

3. **Importeurs en gebruikers**

(200) De in de klacht genoemde importeurs en gebruikers evenals de bij de Commissie bekende organisaties werd een vragenlijst gestuurd. De Commissie ontving slechts één antwoord van een onafhankelijke importeur van het betrokken product in de Gemeenschap.

(201) De verkoop van beddenlinnen uit India is goed voor minder dan 20 % van de totale omzet van deze onderneming. De totale winstgevendheid van de onderneming is ongeveer 10 %. Omdat slechts weinig informatie beschikbaar was, kon niet worden onderzocht welke mogelijke gevolgen de voorgestelde maatregelen zouden hebben voor de importeurs en gebruikers als geheel. Rekening houdend met het feit dat slechts bescheiden rechten zijn voorzien en veel landen niet aan antidumpingrechten of compenserende rechten zijn onderworpen, kunnen de gevolgen van eventuele compenserende rechten als gering worden beschouwd.

(202) De Commissie ontving geen antwoord op de vragenlijst van gebruikers doch Ikea en de Foreign Trade Association hebben een aantal argumenten aangevoerd.

(203) De bedrijfstak van de Gemeenschap zou volgens hen niet kunnen voldoen aan de totale vraag naar beddenlinnen in de Gemeenschap. De maatregelen zijn echter niet bestemd om de invoer in de Gemeenschap tegen te houden, doch moeten ervoor zorgen dat deze niet geschiedt tegen schadeveroorzakende, gesubsidieerde prijzen. De invoer van verschillende oorsprong zal blijven voldoen aan een groot deel van de vraag in de Gemeenschap. Omdat slechts bescheiden compenserende rechten worden voorgesteld en veel landen niet zijn onderworpen aan antidumpingrechten of compenserende rechten worden geen tekorten verwacht.

(204) De goedkope invoer van beddenlinnen zou voorts noodzakelijk zijn voor de eindconsument alsmede voor de „institutionele" afnemers zoals hotels, ziekenhuizen enz. omdat producten in het lagere marktsegment niet worden geproduceerd door de EG-producenten. Het onderzoek wees uit dat de vijf in de steekproef opgenomen EG-producenten deze producten nog steeds produceren. Er waren geen technische redenen waarom de productie van deze producten in de Gemeenschap niet zou kunnen worden verhoogd. Bovendien zijn de voorgestelde compenserende rechten niet hoog en zijn veel landen niet onderworpen aan antidumpingrechten of compenserende rechten, hetgeen betekent dat alternatieve leveranciers nog op de markt aanwezig zullen zijn.

4. **Conclusie**

(205) Gelet op het voorgaande wordt geconcludeerd dat er uit hoofde van het belang van de Gemeenschap geen dwingende redenen zijn om in dit geval geen compenserende rechten in te stellen.

H. COMPENSERENDE MAATREGELEN

1. **Schademarge**

(206) Om verdere schade door de invoer van gesubsidieerde producten te voorkomen, wordt het noodzakelijk geacht compenserende maatregelen te nemen.

(207) Om de hoogte van deze rechten te bepalen werd rekening gehouden met de subsidiemarges en het bedrag aan rechten dat noodzakelijk is om een einde te maken aan de schade die de bedrijfstak van de Gemeenschap lijdt.

(208) Rekening houdend met de gemiddelde winstgevendheid van de bedrijfstak van de Gemeenschap in 1999 en 2000, werd een winstmarge van 6,5 % van de omzet beschouwd als het minimum dat de bedrijfstak van de Gemeenschap in afwezigheid van schadeveroorzakende subsidiëring had kunnen maken. De

▼B

noodzakelijke prijsverhoging werd vervolgens vastgesteld door vergelijking van de gewogen gemiddelde invoerprijs, die was vastgesteld bij de berekening van de prijsonderbieding, met de niet-schadeveroorzakende prijs van de bedrijfstak van de Gemeenschap op de EG-markt. De niet-schadeveroorzakende prijs werd verkregen door de verkoopprijs van de bedrijfstak van de Gemeenschap te corrigeren met de feitelijke verlies/winstcijfers in het onderzoektijdvak en te vermeerderen met bovengenoemde winstmarge. De bij deze vergelijking gevonden verschillen werden vervolgens uitgedrukt in een percentage van de totale cif-invoerwaarde.

2. **Definitieve maatregelen**

(209) Omdat de schademarge hoger was dan de subsidiemarges dienen de definitieve maatregelen op de subsidiemarges te worden afgestemd. Omdat het algemene niveau van medewerking in India hoog was (meer dan 90 %), werd als residuele subsidiemarge voor alle overige ondernemingen de subsidiemarge aangehouden die was vastgesteld voor de onderneming met de hoogste marge, d.w.z. 10,4 %.

(210) Twee van de in de steekproef opgenomen ondernemingen, Texcellence Overseas en Jindal Worldwide, hebben banden met elkaar, daar zij gemeenschappelijke aandeelhouders hebben. Deze twee ondernemingen dienen in het kader van deze procedure daarom als één onderneming te worden beschouwd en aan hetzelfde compenserende recht te worden onderworpen. Om te zorgen voor een correcte weging werd gebruik gemaakt van de hoeveelheden van het betrokken product die beide ondernemingen in het onderzoektijdvak naar de Gemeenschap hadden uitgevoerd. Het gewogen gemiddelde compenserende recht voor deze beide ondernemingen bedraagt 7,8 %.

(211) De volgende rechten zijn van toepassing:

Onderneming	Recht
The Bombay Dyeing and Manufacturing Co., Mumbai N. W. Exports Limited, Mumbai Nowrosjee Wadia & Sons Limited, Mumbai	5,3 %
Brijmohan Purusottamdas, Mumbai	6,2 %
Divya Textiles, Mumbai	6,4 %
Texcellence Overseas, Mumbai Jindal Worldwide Ltd, Ahmedabad	7,8 %
Mahalaxmi Exports, Ahmedabad	9,3 %
Pasupati Fabrics, New Delhi	8,5 %
Prakash Cotton Mills Pvt. Ltd, Mumbai	10,4 %
Vigneshwara Exports Ltd, Mumbai	4,4 %
Niet in de steekproef opgenomen medewerkende ondernemingen	7,6 %
Alle overige ondernemingen	10,4 %

(212) De bij deze verordening vastgestelde individuele compenserende rechten voor bepaalde ondernemingen zijn gebaseerd op de bevindingen van onderhavig onderzoek. Zij weerspiegelen de situatie die bij het onderzoek voor die ondernemingen werd vastgesteld. Deze rechten (in tegenstelling tot het residuele recht dat „voor alle ondernemingen” in het land geldt) zijn dus

▼B

uitsluitend van toepassing op producten uit het betrokken land die door de genoemde ondernemingen (rechtspersonen) zijn geproduceerd. Producten die door andere ondernemingen zijn geproduceerd die niet specifiek, met naam en adres, in het dispositief van deze verordening zijn genoemd, met inbegrip van ondernemingen die banden hebben met de specifiek genoemde ondernemingen, komen niet voor deze rechten in aanmerking. Op deze ondernemingen is het recht van toepassing dat voor „alle andere ondernemingen" geldt.

(213) Verzoeken in verband met de toepassing van deze specifiek voor bepaalde ondernemingen geldende antidumpingrechten (bijvoorbeeld na de naamswijziging van een onderneming of na de oprichting van nieuwe productie- of verkoopmaatschappijen) dienen aan de Commissie te worden gericht, onder opgave van alle relevante gegevens, met name indien deze naamswijziging of de oprichting van nieuwe productie- of verkoopmaatschappijen verband houdt met wijzigingen in de activiteiten van de onderneming op het gebied van de productie en de verkoop in binnen- en buitenland. Indien zij dit gerechtvaardigd acht, zal de Commissie de verordening wijzigen door bijwerking van de lijst van ondernemingen die voor een individueel recht in aanmerking komen en die welke zijn vermeld in de bijlage bij deze verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Er wordt een definitief compenserend recht ingesteld op beddenlinnen van katoenvezels, zuiver of gemengd met kunstmatige vezels of met vlas (waarbij vlas niet mag overheersen), gebleekt, geverfd of bedrukt, ingedeeld onder de GN-codes ex 6302 21 00 (Taric-codes 6302 21 00 81 en 6302 21 00 89), ex 6302 22 90 (Taric-code 6302 22 90 19), ex 6302 31 10 (Taric-code 6302 31 10 90), ex 6302 31 90 (Taric-code 6302 31 90 90) en ex 6302 32 90 (Taric-code 6302 32 90 19), van oorsprong uit India.

2. Het recht dat van toepassing is op de nettoprijs franco grens Gemeenschap, vóór inklaring, voor het in lid 1 genoemd product, vervaardigd door de volgende ondernemingen is als volgt:

Onderneming	Recht (%)	Aanvullende Taric-code
The Bombay Dyeing and Manufacturing Co., Mumbai	5,3 %	A488
N. W. Exports Limited, Mumbai	5,3 %	A489
Nowrosjee Wadia & Sons Limited, Mumbai	5,3 %	A490
Brijmohan Purusottamdas, Mumbai	6,2 %	A491
Divya Textiles, Mumbai	6,4 %	A492
Texcellence Overseas, Mumbai	7,8 %	A493
Jindal Worldwide Ltd, Ahmedabad	7,8 %	A494
Mahalaxmi Exports, Ahmedabad	9,3 %	A495
Pasupati Fabrics, New Delhi	8,5 %	A496
Prakash Cotton Mills Pvt. Ltd, Mumbai	10,4 %	8048
Vigneshwara Exports Ltd, Mumbai	4,4 %	A497

▼B

3. Het recht dat van toepassing is op de nettoprijs franco grens Gemeenschap, vóór inklaring, van het in lid 1 bedoelde product, vervaardigd door de in de bijlage vermelde ondernemingen, bedraagt 7,6 % (aanvullende Taric-code A498).

4. Het recht dat van toepassing is op de nettoprijs franco grens Gemeenschap, vóór inklaring, van het in lid 1 bedoelde product, vervaardigd door niet in de leden 2 en 3 bedoelde ondernemingen, bedraagt 10,4 % (aanvullende Taric-code A999).

5. Tenzij anders vermeld, zijn de bepalingen inzake douanerechten van toepassing.

Artikel 2

Wanneer een nieuwe producent/exporteur in India ten genoegen van de Commissie aantoont dat:

— hij het in artikel 1, lid 1, omschreven product in het onderzoektijdvak (1 oktober 2001 tot en met 30 september 2002) niet naar de Gemeenschap heeft uitgevoerd;

— hij geen banden heeft met exporteurs of producenten in India waarop de bij deze verordening ingestelde compenserende maatregelen van toepassing zijn; en

— hij het in artikel 1, lid 1, omschreven product na het onderzoektijdvak waarop de maatregelen zijn gebaseerd naar de Gemeenschap heeft uitgevoerd of dat hij een onherroepelijke contractuele verplichting heeft een aanzienlijke hoeveelheid van dit product naar de Gemeenschap uit te voeren,

kan de Raad, met een gewone meerderheid, op voorstel van de Commissie na raadpleging van het Raadgevend Comité, artikel 1, lid 3, van deze verordening wijzigen door de naam van de nieuwe producent/exporteur toe te voegen aan de lijst van ondernemingen in de bijlage.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

▼B

BIJLAGE

Ajit Impex	Mumbai
▼M1	
Alps Industries Ltd	Ghaziabad
Ambaji Marketing Pvt. Ltd	Ahmedabad
▼B	
Anglo French textiles	Pondicherry
Anjal Garments	Ghaziabad
Anunay Fab. Pvt. Ltd	Ahmedabad
Aravali	Jaipur
Ashok Heryani Exports	New Delhi
▼M1	
At Home India Pvt. Ltd	New Delhi
▼B	
Atul Impex Pvt. Ltd	Dombivli
▼M1	
Balloons	New Delhi
▼B	
Beepee Enterprise	Mumbai
▼M1	
Bhairav India International	Ahmedabad
▼B	
Chemi Palace	Mumbai
Consultech Dynamics	Mumbai
Cotfab Exports	Mumbai
Country House	New Delhi
Creative Mobus Fabrics Limited	Mumbai
Deepak Traders	Mumbai
Eleganza Furnishings Pvt. Ltd	Mumbai
Emperor Trading Company	Tirupur
Estocorp (India) Pvt. Ltd	New Delhi
Exemplar International	Hyderabad
Falcon Finstock Pvt. Ltd	Ahmedabad
▼M1	
G-2 International export Ltd	Ahmedabad
▼B	
Gauranga Homefashions	Mumbai
Good Shepherd Health Education & Dispensary	Tamilnadu
▼M1	
Harimann International	Mumbai
▼B	
Heirloom Collections (P) Ltd	New Delhi
Hemlines Textile Exports Pvt. Ltd	Mumbai
Himalaya Overseas	New Delhi
Ibats	New Delhi
Indian Craft Creations	New Delhi
Indo Euro Textiles Pvt. Ltd	New Delhi
Intex Exports	Mumbai
▼M1	
Kabra Brothers	Mumbai
▼B	
Kanodia Fabrics (International)	Mumbai
Karthi Krishna Exports	Tirupur
Kaushalya Export	Ahmedabad
Kirti Overseas	Ahmedabad
La Sorogeeka Incorporated	New Delhi
Lalit & Company	Mumbai
Madhu Industries Ltd	Ahmedabad
Madhu International	Ahmedabad
Manubhai Vithaldas	Mumbai
Marwaha Exports	New Delhi
Milano International (India) Pvt. Ltd	Chennai
▼M1	
Mohan Overseas (P) Ltd	New Delhi
▼B	
Nandlal & Sons	Mumbai
Natural Collection	New Delhi
Pacific Exports	Ahmedabad
Pattex Exports	Mumbai
Petite Point	New Delhi
Pradip Exports	Ahmedabad
▼M1	
Pradip Overseas Pvt. Ltd.	Ahmedabad
▼B	
Prem Textiles	Indore
Punch Exporters	Mumbai

▼B

Radiant Expo Global Pvt. Ltd	New Delhi
Radiant Exports	New Delhi
Raghuvir Exim Limited	Ahmedabad
Ramesh Textiles	Indore
Redial Exim Pvt. Ltd	Mumbai
S. D. Entreprises	Mumbai
Samria Fabrics	Indore
Sanskrut Intertex Pvt. Ltd	Ahmedabad

▼M1

Sarah Exports	Mumbai

▼B

Shades of India Crafts Pvt. Ltd	New Delhi
Shanker Kapda Niryat Pvt. Ltd	Baroda
Shivani Exports	Mumbai
Shrijee Enterprises	Mumbai

▼M1

S.P. Impex	Indore

▼B

Starline Exports	Mumbai
Stitchwell Garments	Ahmedabad
Sumangalam Exports Pvt. Ltd	Mumbai
Sunny Made-ups	Mumbai
Surendra Textile	Indore
Suresh & Co.	Mumbai

▼M1

►C1 Synergy Lifestyles Pvt. Ltd ◄	Mumbai

▼B

Syntex Corporation Pvt. Ltd	Mumbai

▼M1

Texmart Import export	Ahmedabad

▼B

The Hindoostan Spinning & Weaving Mills Ltd	Mumbai
Trend Setters	Mumbai
Trend Setters KFTZ	Mumbai
Utkarsh Exim Pvt Ltd	Ahmedabad
V&K Associates	Mumbai

▼M1

Valiant Glass Works Private Ltd	Mumbai

▼B

Visma International	Tamilnadu
VPMSK A Traders	Karur
V.S.N.C. Narasimha Chettiar Sons	Karur